

Wyniki uzgodnień międzyresortowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (implementacja dyrektywy 2016/2341 - IORP 2)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Komentowany przepis	Treść uwagi	Stanowisko MRPiPS
1.	Rządowe Centrum Legislacji	Art. 8 pkt 6b ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (dalej ustawa o OIFFE)	Wyrazy <i>pracowniczy fundusz emerytalny</i> należałoby zastąpić wyrazami <i>pracowniczy fundusz</i> (zgodnie z art. 8 pkt 6 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy.
2.		Art. 8 pkt 6c ustawy o OIFFE	Wyrazy <i>pracowniczy fundusz emerytalny</i> należałoby zastąpić wyrazami <i>pracowniczy fundusz</i> (zgodnie z art. 8 pkt 6 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy.
3.		Art. 8 pkt 21 ustawy o OIFFE	W definicji pojęcia kluczowej funkcji w systemie zarządzania wymienia się funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję audytu wewnętrznego „ <i>oraz tam gdzie jest ona niezbędna do prawidłowego wykonywania zadań – funkcję aktuarialną</i> ” podczas gdy w dołączonej do projektowanej ustawy tabeli zgodności wyjaśnia się (wykazując brak potrzeby implementacji art. 27 ust. 1 dyrektywy 2016/2341), że <i>programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, zatem nie wymagają tworzenia funkcji aktuarialnej.</i>	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy.

4.			W projektowanym przepisie wprowadza się definicję <i>kluczowej funkcji w systemie zarządzania</i> , podczas gdy następnie nie jest ono konsekwentnie używane (vide projektowany art. 42a tej ustawy, który posługuje się kilkakrotnie określeniem <i>kluczowej funkcji</i> bez dookreślenia);	Uwaga została uwzględniona. We wskazanym tekście zmieniono definicję na <i>kluczowa funkcja</i> oraz w art. 42a ujednolicono użycie terminu <i>kluczowa funkcja</i> .
5.		Art. 8 pkt 22 ustawy o OIFFE	Wyrazy <i>pracowniczy fundusz emerytalny</i> należałoby zastąpić wyrazami <i>pracowniczy fundusz</i> (zgodnie z art. 8 pkt 6 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy.
6.			W projektowanym przepisie treści definicji pojęcia <i>działalność transgraniczna</i> występuje sformułowanie <i>w państwie członkowskim innym niż rodzime państwo członkowskie</i> , co nasuwa wątpliwość, czy nie powinno ono zostać zastąpione sformułowaniem <i>w przyjmującym państwie członkowskim</i> (zgodnie z pojęciem wprowadzanym w projektowanym art. 8 pkt 19 ustawy o OIFFE);	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy.
7.		Art. 26b ust. 1 ustawy o OIFFE	Wymieniając zasady, które jest pracowniczy fundusz emerytalny obowiązany jest określić w pisemnym dokumencie, projektowany przepis nie wskazuje <i>funkcji aktuarialnej</i> , mimo jej wymienienia w definicji <i>kluczowej funkcji w systemie zarządzania</i> (art. 8 pkt 21). Tym samym nasuwa się wątpliwość co do spójności treści ww. definicji z dalszymi przepisami projektowanej ustawy dotyczącymi kluczowych funkcji w systemie zarządzania, co wymaga przeanalizowania.	Uwaga została uwzględniona. Funkcja aktuarialna została usunięta z definicji <i>kluczowej funkcji</i> , zgodnie z uwagą nr 3 zgłoszoną przez RCL.
8.		Art. 26b ust. 1 pkt 3 ustawy o OIFFE	Użyte w projektowanym przepisie pojęcie <i>outsourcingu</i> , choć posługuje się nim dyrektywa 2016/2341, nie funkcjonuje obecnie na gruncie ww. ustawy.	Uwaga została uwzględniona. Pojęcie <i>outsourcingu</i> zostało zamienione na <i>powierzanie wykonywania osobom trzecim lub podmiotom zewnętrznym</i> .

9.	Art. 26b ust. 2 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie wdraża się art. 21 ust. 3 dyrektywy 2016/2341, w myśl którego zasady wskazane w art. 26b ust. 1 dostosowuje się, zgodnie z ww. przepisem dyrektywy, <i>do wszelkich istotnych zmian w systemie lub w obszarze, którego dotyczą</i> . Odpowiednika takiej regulacji brak w projektowanym art. 26b, co wymaga wyjaśnienia.	Uwaga została uwzględniona. W art. 26b dodano ust. 3, w którym nakazano dostosowanie zasad określonych w art. 26b ust. 1 ustawy o OIFFE <i>do wszelkich zmian w systemie lub w obszarze, którego dotyczą</i> .
10.	Art. 26d ustawy o OIFFE	Nie jest jasne, o jakich <i>odpowiednich systemach, zasadach i procedurach</i> , które miałyby obejmować plany awaryjne, jest mowa w projektowanym przepisie.	Uwaga została uwzględniona. Art. 26d otrzymał brzmienie: <i>Pracownicze towarzystwo obowiązane jest do przygotowania planów awaryjnych, obejmujących systemy, zasoby i procedury pracowniczego towarzystwa, celem zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia działalności pracowniczego towarzystwa.</i>
11.	Art. 42a – 42c ustawy o OIFFE	Rozważenia wymaga umiejscowienie niektórych projektowanych przepisów, np. art. 42a-42c ustawy o OIFFE (które dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych i kluczowych funkcji w systemie zarządzania systemem) w <i>Rozdziale 3</i> dotyczącym towarzystw emerytalnych. Podobna uwaga dotyczy umiejscowienia w tym rozdziale art. 47b dotyczącego polityki wynagrodzeń w pracowniczym funduszu emerytalnym.	Uwaga nie została uwzględniona. Po uwzględnieniu uwag IZFiA oraz PTE Orange Polska SA i PTE Nowy Świat art. 42a-42c dotyczą pracowniczych towarzystw. Zatem odpowiednim miejscem dla przepisów regulujących ich obowiązki w zakresie kluczowych funkcji jest właśnie Rozdział 3 ustawy o OIFFE.
12.	Art. 42a ustawy o OIFFE	Wymieniając kluczowe funkcje w systemie zarządzania, które jest obowiązany wprowadzić pracowniczny fundusz emerytalny, projektowany przepis nie wskazuje <i>funkcji aktuarialnej</i> , mimo jej wymienienia w definicji <i>kluczowej funkcji w systemie zarządzania</i> (art. 8 pkt 21). Tym samym nasuwa się wątpliwość co do spójności treści ww. definicji z dalszymi przepisami projektowanej ustawy dotyczącymi kluczowych funkcji w systemie zarządzania, co wymaga przeanalizowania.	Uwaga została uwzględniona. Funkcja aktuarialna została usunięta z definicji <i>kluczowej funkcji</i> , zgodnie z uwagą nr 3 zgłoszoną przez RCL.

13.		Art. 42a ust. 3 ustawy o OIFFE	Zgodnie z projektowanym przepisem (...) <i>Pracowniczy fundusz może zezwolić jednej osobie lub jednostce organizacyjnej na pełnienie więcej niż jednej kluczowej funkcji, z wyjątkiem określonej w art. 42c funkcji audytu wewnętrznego, która jest sprawowana niezależnie od innych kluczowych funkcji.</i> Biorąc pod uwagę, że art. 42a ust. 1 przewiduje tylko dwie kluczowe funkcje (funkcję zarządzania ryzykiem i funkcję audytu wewnętrznego), nie jest jasne, jakie inne kluczowe funkcje można by było pełnić <i>łącznie</i> w myśl art. 42a ust. 3 (podobnie nie jest jasne, jak należy rozumieć <i>podobną kluczową funkcję</i> , o której mowa w art. 42a ust. 4).	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis został przeredagowany i otrzymał brzmienie: <i>Funkcja audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 2 jest sprawowana niezależnie od funkcji zarządzania ryzykiem.</i>
14.		Art. 42a ust. 5 ustawy o OIFFE	Nie jest jasne komu pracowniczy fundusz ma wyjaśnić, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z pracodawcą, o czym mowa w projektowanym przepisie.	Uwaga została uwzględniona. W projektowanym przepisie dookreślono, że pracownicze towarzystwo wyjaśnia jak zapobiega konfliktom interesów z pracodawcą organowi nadzoru.
15.		Art. 42a ust. 7 pkt 1 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie nieprecyzyjne jest sformułowanie <i>istotnego wymogu ustawowego</i> , którego ryzyko niespełnienia przez pracowniczy fundusz obliguje osobę lub jednostkę organizacyjną pełniącą kluczową funkcję do powiadomienia organu nadzoru. Dookreślenia wymaga, które wymogi ustawowe mają charakter istotnych.	Uwaga została uwzględniona. Wszystkie wymogi ustawowe mają istotny charakter, dlatego wykreślono z treści projektowanego przepisu słowo <i>istotny</i> .
16.			Projektowany przepis posługuje się określeniem <i>uczestników i beneficjentów</i> , podczas gdy w pozostałych przepisach określenie to (występujące na gruncie dyrektywy 2016/2341) zmieniono, co do zasady, na określenie <i>członków funduszu</i> . Potwierdzenia wymaga zatem prawidłowość jego użycia w ww. przepisie (uwaga ta dotyczy również projektowanych art. 47b ust. 3 pkt 2 i art. 106o ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. Słowo <i>beneficjent</i> zostało wykreślone, ponieważ jak wskazano w Tabeli zgodności przy art. 6 pkt 6 dyrektywy, definicji <i>beneficjenta</i> odpowiada użyty na gruncie ustawy o PPE <i>uczestnik programu, który spełnił warunki do otrzymania wypłaty</i> . Z kolei art. 113 ustawy o OIFFE stwierdza, że warunki nabycia prawa do wypłaty przez członka pracowniczego funduszu określa ustawa o PPE.

				Można zatem stwierdzić, że <i>beneficjentem</i> na gruncie ustawy o OIFFE będzie <i>członek funduszu, który spełnił warunki do uzyskania wypłaty</i> .
17.		Art. 42a ust. 7 pkt 2 ustawy o OIFFE	W przepisie tym mowa o <i>istotnym naruszeniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych mających zastosowanie do pracowniczego funduszu</i> , co wymaga uszczegółowienia, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że odesłanie w przepisach ustawowych do przepisów innych ustaw obejmuje również akty wykonawcze do tych ustaw. Nie jest przy tym jasne, jak należy rozumieć <i>istotne naruszenie przepisów</i> , co powoduje nieprecyzyjność projektowanej regulacji i de facto niemożność jej zastosowania.	Uwaga została uwzględniona. Wszystkie przepisy ustawowe mają istotny charakter, dlatego wykreślono z treści projektowanego przepisu słowo <i>istotny</i> .
18.		art. 42b ust. 2 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>stosownych przypadkach</i> .	Uwaga została uwzględniona. Z tekstu projektowanego przepisu usunięto nieprecyzyjne określenie w <i>stosownych przypadkach</i> .
19.			Użyte w przepisie pojęcie <i>outsourcingu</i> , choć posługuje się nim dyrektywa 2016/2341, nie funkcjonuje obecnie na gruncie ustawy o OIFFE	Uwaga została uwzględniona. W tekście projektowanego przepisu słowo <i>outsourcing</i> zamieniono na <i>przedsiębiorstwa zewnętrzne, którym powierzono wykonywanie zadań</i> .
20.		art. 42c ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>stosownych przypadkach</i> .	Uwaga została uwzględniona. Z tekstu projektowanego przepisu usunięto nieprecyzyjne określenie w <i>stosownych przypadkach</i> .
21.			Użyte w przepisie pojęcie <i>outsourcingu</i> , choć posługuje się nim dyrektywa 2016/2341, nie funkcjonuje obecnie na gruncie ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. W tekście projektowanego przepisu słowo <i>outsourcing</i> zamieniono na <i>wykonywanie zadań powierzonych osobie trzeciej lub podmiotowi zewnętrznemu</i> .

22.	Art. 47b ust. 1 pkt 3 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie wprowadza się obowiązek ustanowienia i stosowania przez pracowniczy fundusz <i>odpowiedniej polityki wynagrodzeń</i> m.in. wobec <i>innych grup pracowników pracowniczego towarzystwa, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka pracowniczego towarzystwa</i> , co nasuwa pytanie, czy tak określony zakres podmiotowy polityki wynagrodzeń będzie czytelny i czy będzie wiadomo, dla jakich <i>innych grup pracowników</i> polityka ta ma zostać ustanowiona, jak również co należy rozumieć pod pojęciem <i>odpowiedniej polityki wynagrodzeń</i> (odpowiedniej, czyli jakiej?).	Uwaga została uwzględniona. Stosowanie polityki wynagrodzeń do innych grup pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka IORP wymagane jest przez art. 23 ust. 1 dyrektywy IORP 2. Może zająć sytuacja gdzie pracownik pracowniczego towarzystwa, z uwagi na profil zajmowanego stanowiska, będzie miał wpływ na profil ryzyka pracowniczego towarzystwa, a nie będzie należał do żadnej z wymienionych w art. 47b ust. 1 kategorii osób. Dlatego też osoby te zostały ujęte w projektowanym art. 47b ust. 4 w brzmieniu: <i>Politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracownicze towarzystwo stosuje także do innych pracowników pracowniczego towarzystwa, których działalność zawodowa może mieć wpływ na profil ryzyka pracowniczego towarzystwa.</i>
23.	art. 47b ust. 2 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnych sformułowań <i>odpowiednie informacje (...)</i> oraz <i>z odpowiednimi przepisami</i> dotyczącymi ochrony danych osobowych (...).	Uwaga została uwzględniona. W art. 23 ust. 2 dyrektywy IORP 2 wskazano, że IORP regularnie podają do wiadomości publicznej informacje dotyczące polityki wynagrodzeń, o ile przepisy rozporządzenia (UE) 2016/679 nie stanowią inaczej. Projektowany przepis otrzymał zatem brzmienie: <i>Pracownicze towarzystwo regularnie podaje do publicznej wiadomości odpowiednie informacje dotyczące polityki wynagrodzeń towarzystwa, o ile nie stoi to w sprzeczności z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/679.</i>
24.	Art. 47b ust. 3 pkt 2 ustawy o OIFFE	Projektowany przepis posługuje się określeniem <i>uczestników i beneficjentów</i> , podczas gdy w pozostałych przepisach określenie to (występujące na gruncie dyrektywy 2016/2341) zmieniono, co do zasady, na określenie <i>członków funduszu</i> . Potwierdzenia wymaga zatem prawidłowość jego użycia w ww. przepisie (uwaga ta dotyczy również	Uwaga została uwzględniona. Podobnie jak w zgłoszonej przez RCL uwadze nr 16 słowo <i>beneficjent</i> zostało wykreślone i zastąpione sformułowaniem <i>członek funduszu, który spełnił warunki do otrzymania wypłaty</i> .

			projektowanych art. 42a ust. 7 pkt 2 i art. 106o ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE).	Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami członków funduszu oraz członków funduszu, którzy spełnili warunki do uzyskania wypłaty;</i>
25.	Art. 47b ust. 3 pkt 5 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie wśród zasad, które jest obowiązany przestrzegać pracowniczy fundusz ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, wymienia się m.in. zasadę, że <i>politykę wynagrodzeń stosuje się także do usługodawców, o których mowa w art. 26 ust. 3, art. 152-153 oraz art. 173a</i> (czyli do podmiotów wykonujących usługi w ramach outsourcingu). Zauważyć jednak należy, że odpowiadający temu przepisowi art. 23 ust. 3 lit. e dyrektywy 2016/2341 zawiera wyłączenie określonej grupy usługodawców, które nie zostało uwzględnione w projekcie, co wymaga wyjaśnienia.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając stanowisko KNF zgłoszone w uwadze nr 79 oraz stanowisko PTE Orange Polska SA zgłoszone w uwadze nr 39 usługodawcy ujęci w art. 152 ustawy o OIFFE zostali uwzględnieni w nowym brzmieniu art. 47b ust. 1: <i>Art. 47b 1. Pracownicze towarzystwo obowiązane jest ustanowić i stosować odpowiednią politykę wynagrodzeń wobec:</i> <i>1) zarządu towarzystwa;</i> <i>2) członków rady nadzorczej towarzystwa;</i> <i>3) pełniących kluczowe funkcje określone w art. 42a ust. 1;</i> <i>4) usługodawców, o których mowa w art.152 ust. 1.</i> Pozostałe grupy pracowników pracowniczego towarzystwa, których działalność ma wpływ na profil ryzyka została objęta polityką wynagrodzeń zgodnie z projektowanym art. 47b ust. 4 ustawy o OIFFE.	
26.	art. 54a ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>stosownych przypadkach</i> .	Uwaga została uwzględniona. Kwestionowany przepis implementuje art. 11 ust. 4 dyrektywy IORP 2. Uwzględniając zgłoszone przez KNF uwagi nr 59 oraz 82 i 83 treść projektowanego przepisu została przeniesiona do nowego Rozdziału 2b – art. 26g. Wykreślono zwrot w <i>stosownych przypadkach</i> z projektowanego przepisu.	
27.	Art. 54a ust. 4 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie wdraża się art. 11 ust. 4 dyrektywy 2016/2341, przy czym w przepisie unijnym został wskazany 3-miesięczny termin na wydanie <i>uzasadnionej decyzji</i> , o której mowa w ww. art. 54a ust. 4.	Uwaga została uwzględniona. Kwestionowany przepis implementuje art. 11 ust. 4 dyrektywy IORP 2.	

			Terminu takiego nie dookreślono natomiast w art. 54a ust. 4, co wymaga uzupełnienia. Ponadto wątpliwości budzi, jaki charakter w krajowym porządku prawnym ma mieć omawiana <i>uzasadniona decyzja</i> oraz w jakim trybie będzie wydawana i czy będzie służyło od niej odwołanie. Brak jest również przepisów materialnych określających ustawowe wymogi, których spełnienie (czy raczej brak spełnienia) stwierdzałby organ nadzoru wydając ww. decyzję.	Uwzględniając zgłoszone przez KNF uwagi nr 59 oraz 82 i 83 treść projektowanego przepisu została przeniesiona do nowego Rozdziału 2b – art. 26g. Odpowiednie poprawki zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy i umieszczone w projektowanym art. 26g ust. 4-5 w brzmieniu: <i>Art. 26g</i> <i>(...)</i> 4. <i>Organ nadzoru zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli po otrzymaniu wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, wydał decyzję o odmowie wydania zezwolenia na wykonywanie działalności transgranicznej.</i> 5. <i>Organ nadzoru, w terminie 3 miesięcy o dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, może wydać decyzję o odmowie wydania zezwolenia na wykonywanie działalności transgranicznej, jeżeli stwierdzi którykolwiek z poniższych elementów:</i> 1) <i>struktura pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej;</i> 2) <i>sytuacja finansowa pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej;</i> 3) <i>członek zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem nie spełnia wymogów określonych w art. 41.</i>
--	--	--	---	---

28.		Art. 106l ust. 1 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie stanowi się o możliwości przeniesienia w ramach przeniesienia transgranicznego m.in. <i>całości lub części zobowiązań programu emerytalnego</i> , przy czym zauważyć należy, że w projektowanych w art. 8 pkt 6b i 6c definicjach <i>pracowniczego funduszu przenoszącego</i> oraz <i>pracowniczego funduszu przyjmującego</i> jest mowa o przenoszeniu <i>całości lub części zobowiązań funduszu</i> , co nasuwa pytanie o prawidłowość takiej rozbieżności.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 60 KNF projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Pracowniczy fundusz może przenieść w ramach przeniesienia transgranicznego zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym do pracowniczego funduszu przyjmującego.</i>
29.			Wyrazy <i>pracowniczy fundusz emerytalny</i> należałoby zastąpić wyrazami <i>pracowniczy fundusz</i> (zgodnie z art. 8 pkt 6 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie poprawki naniesiono na tekst projektowanej ustawy.
30.		Art. 106l ust. 2 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie jest mowa, że koszty przeniesienia transgranicznego nie mogą być ponoszone m.in. przez <i>pozostałych członków pracowniczego funduszu przenoszącego</i> . Z przepisu nie wynika, o jakich pozostałych (w stosunku do kogo?) członkach jest mowa.	Uwaga została uwzględniona. Koszty przeniesienia transgranicznego pokrywać będą członkowie funduszu, których przeniesienie to dotyczy, a którzy uprzednio je zatwierdzili, zgodnie z projektowanym art. 106m ust. 1. Dlatego też projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Koszty przeniesienia transgranicznego, o którym mowa w ust. 1 ponoszą członkowie pracowniczego funduszu przenoszącego, których przeniesienie to dotyczy, a którzy uprzednio je zatwierdzili, zgodnie z art. 106m pkt 1</i>
31.		Art. 106m pkt 1 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnych określeń <i>w stosownych przypadkach</i> oraz <i>w odpowiednim czasie</i> .	Uwaga została uwzględniona. Z projektowanego przepisu usunięto nieprecyzyjne sformułowanie <i>w stosownych przypadkach</i> oraz <i>w odpowiednim czasie</i> , które zastąpiono sformułowaniem <i>na co najmniej 30 dni przed planowanym dniem złożenia wniosku</i> .
32.		Art. 106m pkt 2 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia <i>w stosownych przypadkach</i> .	Uwaga została uwzględniona. Z projektowanego przepisu wykreślono nie precyzyjne sformułowanie <i>w stosownych przypadkach</i> .

33.	Art. 106n ust. 1 i 2 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie jest mowa o <i>zgodzie na przeniesienie transgraniczne</i> , podczas gdy w ust. 3 omawianego przepisu (podobnie, jak w projektowanym art. 106p ww. ustawy) o <i>zezwoleniu</i> , co wymaga potwierdzenia prawidłowości użytych sformułowań (w szczególności w świetle wdrażanego tym przepisem art. 12 ust. 4 i 5 dyrektywy 2016/2341).	Uwaga została uwzględniona. Ujednolicono stosowaną terminologię – słowo <i>zgoda</i> zostało wykreślone i zastąpione słowem <i>zezwoleienie</i> .
34.	Art. 106n ust. 3 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie jest mowa o <i>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</i> , podczas gdy w projektowanym art. 106o ust. 1, 2 3 i 5 – o <i>terenie Polski</i> .	Uwaga została uwzględniona. Ujednolicono stosowaną terminologię – sformułowanie <i>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</i> zostało wykreślone i zastąpione sformułowaniem <i>terytorium Polski</i> .
35.	Art. 106n ust. 4 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie jest mowa o <i>zgodzie na przeniesienie transgraniczne</i> , podczas gdy w ust. 3 omawianego przepisu (podobnie, jak w projektowanym art. 106p ww. ustawy) o <i>zezwoleniu</i> , co wymaga potwierdzenia prawidłowości użytych sformułowań (w szczególności w świetle wdrażanego tym przepisem art. 12 ust. 4 i 5 dyrektywy 2016/2341).	Uwaga została uwzględniona. Ujednolicono stosowaną terminologię – słowo <i>zgoda</i> zostało wykreślone i zastąpione słowem <i>zezwoleienie</i> .
36.	Art. 106n ust. 4 pkt 7 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>stosownych przypadkach</i> .	Uwaga została uwzględniona. Z projektowanego przepisu wykreślono nie precyzyjne sformułowanie w <i>stosownych przypadkach</i> .
37.	Art. 106o ust. 2 pkt 1 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie zasadne wydaje się doprecyzowanie odesłania – zamiast do <i>informacje</i> , o których mowa w art. 106n powinno być <i>informacje</i> , o których mowa w art. 106n ust. 4.	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis został doprecyzowany.
38.	Art. 106o ust. 2 pkt 4 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie wśród elementów ocenianych przez organ nadzoru, w przypadku gdy działający na terenie Polski pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, wymienia się m.in. ocenę czy <i>rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe pracowniczego funduszu przyjmującego są w pełni finansowane w chwili przeniesienia, jeżeli profil</i>	Uwaga została uwzględniona. Pkt 4 został wykreślony z projektowanego przepisu. W związku z faktem, że działające w Polsce pracownicze fundusze emerytalne są funduszami opartymi o zasadę zdefiniowanej składki, czyli są z definicji wypłacalne, nie mają potrzeby utrzymywania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

			<i>działalności pracowniczego funduszu wymaga ich utrzymania oraz przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną.</i> Zauważenia wymaga jednak, że art. 12 ust. 7 lit. d dyrektywy 2016/2341 nie wymienia jednego z ww. zastrzeżeń (<i>jeżeli profil działalności pracowniczego funduszu wymaga ich utrzymania</i>), co wymaga wyjaśnienia (biorąc przy tym pod uwagę wyjaśnienia zawarte w dołączonej tabeli zgodności odnoszące się do braku potrzeby implementacji art. 13	
39.		Art. 106o ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE	Projektowany przepis posługuje się określeniem <i>uczestników i beneficjentów</i>, podczas gdy w pozostałych przepisach określenie to (występujące na gruncie dyrektywy 2016/2341) zmieniono, co do zasady, na określenie <i>członków funduszu</i>. Potwierdzenia wymaga zatem prawidłowość jego użycia w ww. przepisie (uwaga ta dotyczy również projektowanych art. 42a ust. 7 pkt 2 oraz 47b ust. 3 pkt 2 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. Analogicznie jak w przypadku zgłoszonych przez RCL uwag nr 16 i 24 słowo <i>beneficjent</i> zostało wykreślone i zastąpione sformułowaniem <i>członków funduszu, którzy spełnili warunki do uzyskania wypłaty</i>.

40.	Art. 139a ustawy o OIFFE	W świetle znaczenia pojęć <i>fundusz</i> i <i>pracowniczy fundusz</i> przyjętego na gruncie ustawy o OIFFE zauważenia wymaga, że dodawany art. 139a w ww. ustawie odnosi się do <i>funduszu</i> w ogóle, a nie do <i>pracowniczego funduszu</i> , chociaż zgodnie z uzasadnieniem projektu przepis ten ma umożliwić <i>pracowniczym funduszom emerytalnym uwzględnienie w swoich decyzjach potencjalnych, długofalowych skutków decyzji inwestycyjnych w związku z czynnikami środowiskowymi, społecznymi i związanymi z zarządzaniem</i> (zauważyć należy, że <i>funduszu</i> , a nie <i>pracowniczego funduszu</i> dotyczy zmieniany art. 141 ust. 1 ustawy o OIFFE, choć uzasadnienie wskazuje, że adresatem tej normy ma być <i>pracowniczy fundusz emerytalny</i>).	Uwaga została uwzględniona. Zgodnie ze zgłoszoną przez PTE Nowy Świat uwagą nr 23 oraz zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA uwagą nr 26 i 31, a także uwagą nr 91 zgłoszoną przez KNF przedmiotowy przepis został przeniesiony do dodawanego w art. 147 ustawy o OIFFE ust. 2 w brzmieniu: <i>Statut pracowniczego funduszu może określać, że pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym.</i>
41.	Art. 146b ust. 3 pkt 3 ustawy o OIFFE	Użyte w projektowanym przepisie pojęcie <i>outsourcingu</i> , choć posługuje się nim dyrektywa 2016/2341, nie funkcjonuje obecnie na gruncie ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 94 KNF dotychczasowa treść projektowanego przepisu została przeniesiona do nowo dodanego art. 26e ust. 3 pkt 3. Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>opis, jak pracownicze towarzystwo zapobiega konfliktom interesów z pracodawcą, w przypadku gdy pracownicze towarzystwo powierza pełnienie kluczowych funkcji osobie trzeciej lub zewnętrznej jednostce organizacyjnej pełniącej podobną kluczową funkcję na rzecz pracodawcy, zgodnie z art. 42a ust. 5;</i>
42.	Art. 146b ust. 3 pkt 4 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>stosownych przypadkach</i> .	Uwaga nie została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 41 zgłoszonej przez PTE Orange Polska SA, postulującej wykreślenie projektowanego przepisu w związku z faktem, że pracownicze fundusze są funduszami zdefiniowanej składki i nie występuje w ich przypadku ryzyko niewypłacalności – uwaga RCL stała się bezprzedmiotowa.

43.		Art. 152 ust. 4 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie występuje pojęcie <i>towarzystwo</i> , podczas gdy art. 152 dotyczy pracowniczego funduszu i w ust. 2 i 3 tego przepisu jest mowa o <i>pracowniczym towarzystwie</i> (vide definicja tych pojęć w art. 8 pkt 7 i 9 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. W projektowanym przepisie słowo <i>towarzystwo</i> zostało wykreślone i zastąpione słowem <i>fundusz</i> .
44.		Art. 152a ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie przewidziano, że organ nadzoru, w drodze decyzji administracyjnej, może nakazać funduszowi zmianę albo rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 152 ust. 2, jeżeli m.in. <i>nie są spełnione wymogi określone w przepisach prawa lub statucie funduszu, warunkujące powierzenie zarządzania aktywami funduszu emerytalnego poza granicami kraju</i> . Zauważyć jednak należy, że powierzania zarządzania aktywami ulokowanymi za granicą dotyczy art. 153 i art. 153a ww. ustawy (który nota bene zawiera analogiczną do projektowanej regulację w art. 153a ust. 3). Tym samym projektowany przepis wymaga zweryfikowania, tym bardziej, że w uzasadnieniu wskazuje się, że stanowi on transpozycję art. 31 ust. 6 i 7 dyrektywy 2016/2341, co nasuwa wątpliwości. W proponowanym przepisie posłużono się przy tym ogólnikowym sformułowaniem w brzmieniu <i>nie są spełnione wymogi określone w przepisach prawa</i> , co powoduje nieprecyzyjność projektowanej regulacji.	Uwaga nie została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwag zgłoszonych przez KNF na konferencji uzgodnieniowej, przedmiotowy przepis został wykreślony przez co uwaga RCL stała się bezprzedmiotowa. Projektowany art. 152 otrzymał brzmienie: <i>Pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu przez pracowniczego funduszu umowy o której mowa w art. 152 ust. 2, a także o każdej jej zmianie.</i>
45.		Art. 194b ustawy o OIFFE (Uzasadnienie)	Nie jest jasne, w jakim zakresie projektowany przepis stanowi wdrożenie art. 31 ust. 2 dyrektywy 2016/2341, o czym mowa w uzasadnieniu projektu (tym bardziej, że w dołączonej tabeli zgodności przepis ten został wykazany jako już wdrożony).	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis jest transpozycją art. 37 ust. 3 dyrektywy IORP 2. Uzasadnienie zostało w tym zakresie poprawione.
46.		Art. 194b ust. 1 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>stosownych przypadkach</i> .	Uwaga została uwzględniona.

				W związku z uwzględnieniem uwagi nr 100 zgłoszonej przez KNF projektowany przepis został wykreślony.
47.		Art. 194c ust. 2 ustawy o OIFFE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>rozsądnym terminie</i> .	Uwaga została uwzględniona. Nieprecyzyjny zapis w <i>rozsądnym terminie</i> został wykreślony i zastąpiony sformułowaniem w <i>ciągu 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian</i> .
48.		Art. 207c ust. 1 ustawy o OIFFE	W projektowanym przepisie przewiduje się obowiązek dla organu nadzoru do publikowania informacji o każdej sankcji administracyjnej lub innym środku nałożonym za naruszenie przepisów ww. ustawy lub ustawy o PPE, wobec których nie wniesiono w terminie odwołania, w tym informacji na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie. Zgodnie z ust. 2 omawianego przepisu organ nadzoru może m.in. uznać, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę proporcjonalności opublikowania takich danych i podjąć decyzję o odroczeniu publikacji, zaniechaniu publikacji lub o opublikowaniu informacji o nałożonych sankcjach w sposób zanonimizowany. Powyższa regulacja (choć stanowiąca dosłowne powtórzenie art. 48 ust. 4 dyrektywy 2016/2341) nasuwa wątpliwości z uwagi na uznaniowość organu nadzoru przy publikowaniu danych wrażliwych, a przy tym nieprecyzyjność zawartych w niej sformułowań. Wymaga tym samym ponownego przeanalizowania i opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Ponadto dookreślenia wymaga, o jakich innych środkach jest mowa w tym przypadku. Projektowane przepisy wymagają skorygowania	Uwaga została uwzględniona. Zgodnie ze stanowiskiem MSZ zgłoszonym w trakcie konferencji uzgodnieniowej dyrektywa IORP 2 stanowi <i>lex specialis</i> w stosunku do rozporządzenia RODO. Dlatego też w opinii MSZ projektowany przepis art. 207c ustawy o OIFFE powinien podawać imię i nazwisko osoby ukaranej za naruszenie przepisów ustawy o OIFFE lub PPE. Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Organ nadzoru zobowiązany jest do opublikowania bez zbędnej zwłoki informacji o każdej nałożonej na osobę fizyczną, pracowniczy fundusz lub pracownicze towarzystwo karze w związku z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy lub ustawy o pracowniczych programach emerytalnych, wobec której nie wniesiono w terminie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</i> W przedmiotowej materii wystąpiono także w dniu 12 grudnia 2018 r. o opinię Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, jednak do dnia 27 grudnia 2018 r. nie uzyskano w tej sprawie stanowiska.

49.		Art. 22b ust. 1, 2, 4, 5b oraz 5e ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (dalej ustawa o PPE)	Wyrazy <i>pracowniczy fundusz emerytalny</i> należałoby zastąpić wyrazami <i>pracowniczy fundusz</i> (zgodnie z art. 2 pkt 6 ustawy o PPE).	Uwaga została uwzględniona. Obowiązki wynikające z dyrektywy IORP 2 ciążą na instytucjach pracowniczych programów emerytalnych jakimi na gruncie polskiego prawa są pracownicze fundusze emerytalne i co do zasady powinny się do nich ograniczać – zgodnie z uwagą nr 7 zgłoszoną przez IZFiA. Fundusze te są zarządzane przez pracownicze towarzystwa emerytalne, zdefiniowane w art. 2 pkt 5 ustawy o PPE. Dlatego też obowiązki wynikające z art. 22b ustawy o PPE nakładane będą na towarzystwa emerytalne – zgodnie z definicją wynikającą z ustawy o PPE.
50.		Art. 22b ust. 5 lit. g tiret trzecie ustawy o PPE	Użycie w projektowanym przepisie nieprecyzyjnego określenia w <i>stosownych przypadkach</i> .	Uwaga została uwzględniona. Informacje przekazywane w projektowanym przepisie są tożsame z tymi przekazywanymi w art. 22b ust. 5 pkt 3, dlatego przedmiotowy przepis został wykreślony.
51.		Art. 22c ust. 2 ustawy o PPE	Wyrazy <i>pracowniczy fundusz emerytalny</i> należałoby zastąpić wyrazami <i>pracowniczy fundusz</i> (zgodnie z art. 2 pkt 6 ustawy o PPE).	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 9 zgłoszonej przez IZFiA oraz z uwzględnieniem stanowiska zgłoszonego przez KNF w uwadze nr 104 zmieniono treść projektowanego przepisu, który otrzymał brzmienie: <i>Informacje, o których mowa w ust. 1, zarządzający może przekazywać za pośrednictwem pracodawcy</i>

52.		Uzasadnienie	Biorąc pod uwagę zawarte w uzasadnieniu projektu (str. 9) wyjaśnienia, że <i>Rozwiązania proponowane w projektowanej ustawie mogą spowodować wzrost obciążeń dla pracodawców oraz pracowniczych funduszy emerytalnych, ponieważ rozszerzają zakres przekazywanych pracownikom przez pracownicze fundusze informacji, a także nakładają – w związku z wymaganiami UE – obowiązek wprowadzenia procesu zarządzania ryzykiem, dotychczas nieobecny w polskim prawie</i> wątpliwości budzi: 1) niezamieszczenie w projektowanej ustawie regulacji przejściowych, przy braku w tym zakresie wyjaśnień w uzasadnieniu projektu; 2) projektowany termin wejścia w życie ustawy - po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, jako zbyt krótki na przygotowanie się pracodawców i pracowniczych funduszy emerytalnych	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwag nr 25 zgłoszonej przez PTE Nowy Świat oraz 27 zgłoszonej przez PTE Orange Polska SA, a także stanowiskiem zainteresowanych podmiotów zgłoszonym w trakcie konferencji uzgodnieniowej przygotowano przepis przejściowy – art. 3 w brzmieniu: <i>Pierwszej własnej oceny ryzyka, o której mowa w art. 26e ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pracownicze towarzystwa dokonują w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.</i> Dodatkowo, zgodnie z art. 4, zmiany nakładające na PTE nowe obowiązki wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy. Należy zauważyć, że zgodnie ze stanowiskiem MSZ dyrektywa 2016/2341 w art. 64 określiła termin na transpozycję wskazując, że do dnia 13 stycznia 2019 r., zatem transponowane przepisy krajowe powinny wejść w życie zasadniczo do dnia 13 stycznia 2019 r. Zdaniem MSZ proponowany 12 miesięczny termin wejścia w życie ww. przepisów należy ocenić jako zbyt długi, więc <i>vacatio legis</i> tych przepisów powinno być możliwie najkrótsze – 6 miesięczne.
53.		Opinia o zgodności projektu z prawem UE	W toku dalszych prac legislacyjnych do projektowanej ustawy należy dołączyć opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.	Uwaga została uwzględniona. Otrzymano odpowiednią opinię Ministra Spraw Zagranicznych.

54.	Ministerstwo Sprawiedliwości	Art. 21 ustawy o OIFFE	Projektowany przepis nie wskazuje jakiego rodzaju informacje z rejestru funduszy i w jakim trybie podlegać będą przekazaniu przez sąd rejestrowy do EIOP-y, nie określa terminu realizacji nałożonego na ten sąd obowiązku oraz skutków nie wywiązania się z niego.	Uwaga nie została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 57 zgłoszonej przez Ministerstwo Finansów, celem zapewnienia spójności projektowanych regulacji z już istniejącymi rozwiązaniami systemowymi, obowiązek przekazywania informacji do EIOPA zostanie nałożony na KNF zamiast na SO w Warszawie, w nowo dodanym art. 16a ustawy o OIFFE.
55.		Art. 106p ustawy o OIFFE	Zgodnie z projektowanym przepisem, w przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w projektowanym art. 106n ust. 3 lub braku działania właściwego organu nadzoru przysługuje prawo do odwołania się do sądu. Projektowany przepis nie określa trybu i terminu wniesienia odwołania oraz sądu właściwego do rozpoznania tego odwołania w rodzimym państwie członkowskim pracowniczego funduszu przyjmującego.	Uwaga została uwzględniona. Art. 106p otrzymał brzmienie, w którym określono sąd właściwy do rozpatrzenia odwołania od decyzji organu nadzoru odmawiającej wydania zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego: <i>Art. 106p.</i> <i>1 W przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1 przez właściwy organ nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, pracowniczemu funduszowi przyjmującemu przysługuje prawo do zaskarżenia tej decyzji do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu, w rodzimym państwie członkowskim pracowniczego funduszu przyjmującego.</i> <i>2. Skargę, o której mowa w ust. 2 wnosi się, za pośrednictwem właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, w terminie 14 dni od:</i> <i>1) dnia otrzymania odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1, lub</i> <i>2) dnia w którym upłynął okres 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ nadzoru wniosku, o którym mowa w art. 106n ust. 2.</i>

55a.		OSR	W OSR nie zawarto szacunkowych danych odnośnie kosztów wzmocnienia kadrowego i finansowego Sądu Okręgowego w Warszawie, w związku z obsługą nowego obowiązku przewidzianego w art. 21 ustawy o OIFFE.	Uwaga bezprzedmiotowa W związku z uwzględnieniem uwagi nr 57 zgłoszonej przez Ministerstwo Finansów, celem zapewnienia spójności projektowanych regulacji z już istniejącymi rozwiązaniami systemowymi, obowiązek przekazywania informacji do EIOPA zostanie nałożony na KNF zamiast na SO w Warszawie w nowo dodanym art. 16a ustawy o OIFFE. Nie zachodzi zatem konieczność finansowego i kadrowego wzmocnienia Sądu Okręgowego w Warszawie.
56.	Ministerstwo Finansów	Uwagi ogólne do projektu	Proponuje się wprowadzenie regulacji, zgodnie z którymi to pracowniczego towarzystwo emerytalne będzie składało wnioski o wydanie zezwolenia na utworzenie pracowniczego funduszu emerytalnego. Dzięki temu zapewni się spójność z funkcjonującymi regulacjami systemowymi, w szczególności z art. 8 pkt 6, art. 9 ust. 2, art. i art. 14 ustawy o OIFFE, na mocy których to pracowniczego towarzystwo emerytalne tworzy pracowniczy fundusz emerytalny (a nie odwrotnie).	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy, w związku z uwagami zgłoszonymi przez IZFiA, PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA.
57.		Art. 21a ust. 2 ustawy o OIFFE	Proponuje się aby obowiązek przekazywania informacji do EIOPA został nałożony, nie na sąd rejestrowy jak w projektowanym przepisie, lecz na Komisję Nadzoru Finansowego. Rozwiązanie takie zapewni spójność z regulacjami systemowymi w szczególności z art. 15 ust. 3 i art. 58a ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE, które przyznają organowi nadzoru (nie zaś sądowi rejestrowemu) zadania w zakresie przekazywania EIOPA określonych informacji.	Uwaga nie została uwzględniona. Celem zapewnienia spójności projektowanych regulacji z już istniejącymi rozwiązaniami systemowymi, obowiązek przekazywania informacji do EIOPA zostanie nałożony na KNF zamiast na SO w Warszawie. Proponuje się zatem zamiast art. 21a dodanie art. 16a w brzmieniu: <i>Art. 16a. 1. Organ nadzoru przekazuje informacje na temat pracowniczego funduszu, który został wpisany do rejestru funduszy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), który publikuje je na swojej stronie internetowej. Zakres przekazywanej informacji określa art. 17 ust. 1.</i> <i>2. Informacje, o których mowa w ust. 1 organ nadzoru przekazuje do EIOPA drogą elektroniczną niezwłocznie po</i>

				<i>otrzymaniu od pracowniczego funduszu odpisu z rejestru funduszy, zgodnie z art. 16 ust. 5 oraz art. 17 ust. 2</i>
58.	Komisja Nadzoru Finansowego	Uwagi ogólne do zmian w ustawie o OIFFE	W projekcie występują pojęcia, wyrażenia i zwroty, które wymagają konkretyzacji, co jest warunkiem poprawnej implementacji dyrektywy IORP 2.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie poprawki zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy.
59.		Rozdział 2 i 3 ustawy o OIFFE	Prowadzenie działalności transgranicznej powinno być unormowane w Rozdziale 2 <i>Fundusze emerytalne</i> zamiast w Rozdziale 3 <i>Towarzystwa emerytalne</i> . Ewentualnie powinno stanowić przedmiot odrębnego rozdziału, analogicznie do problematyki przeniesienia transgranicznego (Rozdział 10b).	Uwaga została uwzględniona. Dotychczasowa treść projektowanego art. 54a, regulującego zasady działalności transgranicznej pracowniczych funduszy została przeniesiona do nowo dodanego Rozdziału 2b <i>Działalność transgraniczna pracowniczego funduszu</i> .
60.		Art. 8 pkt 6b ustawy o OIFFE	Projektowany przepis przewiduje, że pracowniczy fundusz emerytalny ma możliwość przeniesienia CAŁOŚCI lub CZĘŚCI zobowiązań funduszu, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw do innego pracowniczego funduszu, wykonującego działalność w innym państwie członkowskim. Wątpliwości budzi możliwość wydzielenia na gruncie prawnym części przenoszonych praw i zobowiązań pracowniczego funduszu przenoszącego.	Uwaga została uwzględniona. Z projektowanej ustawy wykreślono możliwość przeniesienia części praw i zobowiązań pracowniczego funduszu.
61.		Art. 13 ust. 4d ustawy o OIFFE	Proponuje się nadać art. 13 ust. 4d ustawy o OIFFE następującą treść: <i>Pracowniczy fundusz udostępnia na żądanie członka funduszu statut funduszu.</i> Należy jednak zauważyć, że art. 13 wyznacza zakres informacji jakie powinien zawierać statut poszczególnych funduszy emerytalnych i zamieszczanie w art. 13 przepisu dotyczącego uprawnienia członka funduszu do uzyskania treści statutu jego funduszu jest działaniem wadliwym.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając poprawki zgłoszone w uwadze nr 30 przez PTE Orange Polska SA oraz ustalenia poczynione na konferencji uzgodnieniowej treść projektowanego przepisu została przeniesiona do nowo dodanego art. 192 ust. 4 ustawy o OIFFE w brzmieniu: <i>Pracowniczy fundusz udostępnia statut funduszu za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej.</i>

			Proponowana treść art. 13 ust. 4d ustawy o OIFFE powinna zostać zamieszczona w art. 192 ustawy o OIFFE.	
62.		Art. 21 ust. 2a ustawy o OIFFE	Projektowany przepis wymaga doprecyzowania, że sąd rejestrowy ma obowiązek przekazywania do EIOPA informacji odnoszących się jedynie do pracowniczych funduszy emerytalnych. Przepis ten wymaga także doprecyzowania w kwestiach zakresu rodzajowego ww. informacji, częstotliwości i sposobu ich przekazywania.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 57 zgłoszoną przez Ministra Finansów, celem zapewnienia spójności projektowanych regulacji z już istniejącymi rozwiązaniami systemowymi, obowiązek przekazywania informacji do EIOPA zostanie nałożony na KNF zamiast na SO w Warszawie. Informacje obejmować będą treść wpisu do rejestru funduszy i przekazywane będą niezwłocznie po uzyskaniu od pracowniczego funduszu odpisu z rejestru funduszy potwierdzającego uzyskanie wpisu do tego rejestru oraz każdorazowo po otrzymaniu odpisu potwierdzającego dokonanie zmian we wpisie w rejestrze. Przekazywanie informacji do EIOPA odbywać się będzie drogą elektroniczną. Proponuje się zatem zamiast art. 21a dodanie art. 16a w brzmieniu: <i>Art. 16a. 1. Organ nadzoru przekazuje informacje na temat pracowniczego funduszu, który został wpisany do rejestru funduszy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), który publikuje je na swojej stronie internetowej. Zakres przekazywanej informacji określa art. 17 ust. 1.</i> <i>2. Informacje, o których mowa w ust. 1 organ nadzoru przekazuje do EIOPA drogą elektroniczną niezwłocznie po otrzymaniu od pracowniczego funduszu odpisu z rejestru funduszy, zgodnie z art. 16 ust. 5 oraz art. 17 ust. 2</i>

63.	Art. 26a ust.1 ustawy o OIFFE	Nieprawidłowo użyto pojęcia <i>pracowniczy fundusz</i> zamiast <i>pracownicze towarzystwo</i> . Zgodnie z przepisami ustawy o OIFFE to pracownicze towarzystwo jest organem pracowniczego funduszu, które tworzy ten fundusz, zarządza nim i reprezentuje w stosunkach z osobami trzecimi. Na pracowniczym towarzystwie więc spoczywa obowiązek realizowania czynności związanych z szeroko rozumianym zarządzaniem pracowniczym funduszem (np. zarządzanie ryzykiem, audyt, plany awaryjne, polityka wynagrodzeń).	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając także uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
64.	Art. 26a ust. 3 ustawy o OIFFE	Projektodawca posługuje się błędnym tłumaczeniem zagadnień czynników ESG. Prawidłowy przekład to <i>czynniki środowiskowe, społeczne i związane z ładem korporacyjnym</i> .	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
65.		Należy doprecyzować jak często miałyby się odbywać przeglądy wewnętrzne. W związku z powyższym proponuje się następującą treść art. 26a ust. 3 ustawy o OIFFE: <i>System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, obejmuje uwzględnianie przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z ładem korporacyjnym w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych i podlega regularnym przeglądom wewnętrznym nie rzadziej niż co 3 lata.</i>	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanego przepisu, uwzględniając uwagę nr 31 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA.
66.	Art. 26b ustawy o OIFFE	Konstrukcja zatwierdzenia przez pracownicze towarzystwo emerytalne dokumentu, o którym mowa w art. 26b ust. 1 ustawy o OIFFE jest wadliwa. Pracownicze towarzystwo emerytalne z chwilą wpisania do rejestru staje się organem pracowniczego funduszu emerytalnego uprawnionym do zarządzania nim i reprezentowania wobec osób trzecich.	Uwaga została uwzględniona. Zgodnie z wprowadzonymi do projektowanego przepisu zmianami to rada nadzorcza pracowniczego towarzystwa będzie zatwierdzać przygotowany przez pracownicze towarzystwo dokument określający zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego, powierzania wykonywania niektórych działań osobom trzecim lub podmiotom zewnętrznym.

67.	Art. 26b ust. 1 ustawy o OIFFE	Nieprawidłowo użyto pojęcia <i>pracowniczy fundusz</i> zamiast <i>pracownicze towarzystwo</i> . Wyjaśnienie jak do art. 26a ust. 1 ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając także uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
68.	Art. 26b ust. 2 ustawy o OIFFE	Należy zastosować sformułowanie <i>nie rzadziej niż co 3 lata</i> . W obecnym brzmieniu podmiot zobowiązany będzie do przeglądu zasad, o których mowa w art. 26b ust. 1 ustawy o OIFFE raz na 3 lata. Oznacza to, że przepis nie uwzględnia sytuacji, w której w wyniku wystąpienia określonych zdarzeń w czasookresie innym niż 3 lata, rzeczony zasady powinny podlegać przeglądowi przez pracownicze towarzystwo emerytalne.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie poprawki zostały naniesione do tekstu projektowanego przepisu.
69.	Art. 26c ust. 1 ustawy o OIFFE	Nieprawidłowo użyto pojęcia <i>pracowniczy fundusz</i> zamiast <i>pracownicze towarzystwo</i> . Wyjaśnienie jak do art. 26a ust. 1 ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając także uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
70.	Art. 26d ustawy o OIFFE	Nieprawidłowo użyto pojęcia <i>pracowniczy fundusz</i> zamiast <i>pracownicze towarzystwo</i> . Wyjaśnienie jak do art. 26a ust. 1 ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając także uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
71.	Art. 42a ustawy o OIFFE	Nieprawidłowo użyto pojęcia <i>pracowniczy fundusz</i> zamiast <i>pracownicze towarzystwo</i> . Wyjaśnienie jak do art. 26a ust. 1 ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając także uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
72.	Art. 42a ust. 7 ustawy o OIFFE	Należy usunąć zwrot <i>obowiązana jest powiadomić</i> i zastąpić go zwrotem <i>powiadamia</i> .	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie poprawki zostały naniesione do tekstu projektowanego przepisu.
73.	Art. 42a ust. 7 pkt 1 ustawy o OIFFE	Użyty w projektowanym przepisie termin <i>beneficjent</i> nie jest definiowany w projekcie i nie jest stosowany konsekwentnie. Dyrektywa dokonuje typizacji pracowników na <i>potencjalnych uczestników, uczestników i beneficjentów</i> .	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 16 zgłoszoną przez RCL słowo <i>beneficjent</i> zostało wykreślone, ponieważ jak wskazano w Tabeli zgodności przy art. 6 pkt 6 dyrektywy, definicji <i>beneficjenta</i> odpowiada użyty na gruncie ustawy o PPE

				uczestnik programu, który spełnił warunki do otrzymania wypłaty. Z kolei art. 113 ustawy o OIFFE stwierdza, że warunki nabycia prawa do wypłaty przez członka pracowniczego funduszu określa ustawa o PPE. Można zatem stwierdzić, że <i>beneficjentem</i> na gruncie ustawy o OIFFE będzie <i>członek funduszu, który spełnił warunki do uzyskania wypłaty</i>. Odpowiednie poprawki zostały naniesione na treść projektowanego przepisu.
74.		Art. 42b ust. 2 ustawy o OIFFE	Wątpliwości budzi kwestia dopuszczalnego zakresu zlecenia w drodze outsourcingu zadań lub działalności pracowniczego funduszu. O ile outsourcing zadań PrTE i PFE jest dookreślony w ustawie o OIFFE, o tyle ustawa nie przewiduje outsourcingu działalności PrTE, a jedynie zawarcie umowy z zakładem ubezpieczeń na życie w ramach której, zakład przejmuje obsługę wszelkich ryzyk biometrycznych lub gwarancji związanych z realizacją PPE pracodawcy zagranicznego. Projektowany przepis powinien obejmować outsourcing zadań, a nie działalności funduszu. Ponadto wskazane w ust. 2 obszary outsourcingu powielają częściowo zadanie wskazane w pkt 1 – tj. zarządzanie aktywami i pasywami.	Uwaga została częściowo uwzględniona Z projektowanego przepisu wykreślono możliwość outsourcingu działalności funduszu i zastąpiono je sformułowaniem wykonywanie zadań pracowniczego towarzystwa, co najmniej w następujących obszarach: 1) zarządzanie aktywami i pasywami; 2) inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i podobne instrumenty finansowe; 3) zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji; 4) zarządzanie ryzykiem operacyjnym; 5) inne techniki ograniczania ryzyka; 6) ryzyka związane z czynnikami środowiskowymi, społecznymi, związane z ładem korporacyjnym oraz związane z portfelem inwestycyjnym, a także zarządzanie nim.
75.		Art. 42b ust. 2 pkt 6 ustawy o OIFFE	Projektodawca posługuje się błędnym tłumaczeniem zagadnień czynników ESG. Prawidłowy przekład to <i>czynniki środowiskowe, społeczne i związane z ładem korporacyjnym</i>.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie poprawki zostały naniesione do tekstu projektowanego przepisu.

76.	Art. 42c ustawy o OIFFE	Uwaga w art. 42b ust. 2 ustawy o OIFFE odnosi się także do treści projektowanego art. 42c normującego funkcję audytu wewnętrznego, realizowanego w stosunku do zleconej - w drodze outsourcingu - działalności funduszu emerytalnego. Przyjmując za dopuszczalne rozwiązanie wskazane w projektowanym przepisie art. 42b. tj. outsourcing zarówno zadań jak i działalności, to należałoby uznać zasadność przeniesienia tego rozwiązania na grunt art. 42c, gdy tymczasem przepis ten pomija kwestię outsourcingu zadań.	Uwaga została uwzględniona. Biorąc pod uwagę stanowisko KNF przedstawione w uwadze nr 74 oraz uwagi nr 8 i 21 zgłoszone przez RCL projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Funkcja audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 2, obejmuje - w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa - ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania, w tym wykonywania zadań powierzonych osobom trzecim lub podmiotom zewnętrznym.</i>
77.	Art. 47b ustawy o OIFFE	Nieprawidłowo użyto pojęcia <i>pracowniczy fundusz</i> zamiast <i>pracownicze towarzystwo</i> . Wyjaśnienie jak do art. 26a ust. 1 ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając także uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
78.		Pracowniczy fundusz nie zatrudnia pracowników, lecz czyni to organ funduszu, którym jest pracownicze towarzystwo emerytalne. Projektowany przepis powinien w całości uwzględniać ten stan rzeczy, a co za tym idzie to na pracownicze towarzystwo emerytalne winny zostać nałożone określone obowiązki.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając także uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanego przepisu.
79.	Art. 47b ust. 1 ustawy o OIFFE	Proponuje się w projektowanym przepisie uwzględnić także osoby pełniące kluczowe funkcje, w odniesieniu do których pracownicze towarzystwo będzie obowiązane ustanowić i stosować odpowiednią politykę wynagrodzeń.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 39 zgłoszonej przez PTE Orange Polska SA oraz uwagi nr 25 zgłoszonej przez RCL propozycja KNF została uwzględniona w projektowanym przepisie, który otrzymał brzmienie: <i>Art. 47b 1. Pracownicze towarzystwo obowiązane jest ustanowić i stosować odpowiednią politykę wynagrodzeń wobec:</i> <i>1) zarządu towarzystwa;</i> <i>2) członków rady nadzorczej towarzystwa;</i>

				3) <i>pełniących kluczowe funkcje określone w art. 42a ust. 1;</i> 4) <i>podmiotów, którym powierzono zarządzanie aktywami funduszu - na podstawie art. 152 ust. 1.</i>
80.		Art. 47b ust. 2 ustawy o OIFFE	Wątpliwości budzi sens wprowadzania regulacji kreującej obowiązek upubliczniania informacji dotyczącej polityki wynagrodzeń towarzystwa, bez dokonania uprzedniej analizy zgodności dyrektywy IORP 2 z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Pierwszej analizy winien dokonać samodzielnie projektodawca, oceniając czy dopuszczenie do upubliczniania informacji o wynagrodzeniach stanowiłoby naruszenie prawa, czy też nie. Ponadto w projektowanym przepisie po słowie <i>wynagrodzeń</i> należałoby usunąć słowo <i>funduszu</i> . Koszty działalności funduszu emerytalnego są określone w Rozdziale 14 ustawy o OIFFE, a wynagrodzenia osobowe mogą wystąpić jedynie w pracowniczym towarzystwie lub w przypadku zawarcia umowy z podmiotem trzecim. W związku z powyższym posługiwanie się określeniem polityka wynagrodzeń funduszu jest nieuzasadniona.	Uwaga została uwzględniona. Podawania do publicznej wiadomości informacji na temat polityki wynagrodzeń, o ile nie stoi to w sprzeczności z rozporządzeniem (UE) 2016/679 (tzw. RODO) wymaga art. 23 ust. 2 dyrektywy IORP 2. Uwzględniając uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany w zakresie podmiotu odpowiedzialnego za publikację informacji nt. polityki wynagrodzeń zostały naniesione w tekście projektowanego przepisu, który otrzymał brzmienie: <i>Pracownicze towarzystwo regularnie podaje do publicznej wiadomości odpowiednie informacje dotyczące polityki wynagrodzeń, o ile nie stoi to w sprzeczności z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/679</i>
81.		Art. 47b ust. 3 pkt 2 ustawy o OIFFE	Użyty w projektowanym przepisie termin <i>beneficjent</i> nie jest definiowany w projekcie i nie jest stosowany konsekwentnie. Dyrektywa dokonuje typizacji pracowników na <i>potencjalnych uczestników, uczestników i beneficjentów</i> .	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 16 zgłoszoną przez RCL słowo <i>beneficjent</i> zostało wykreślone i zastąpione sformułowaniem <i>członków funduszu, którzy spełnili warunki do uzyskania wypłaty</i>
82.		Art. 54a ust. 4 ustawy o OIFFE	Przepis ten należy uznać za wadliwy. Wprowadza on konstrukcję <i>uzasadnionej decyzji</i> , co budzi wątpliwości, czy chodzi o decyzję zawierającą uzasadnienie faktyczne, czy też decyzję, która został oparta na uzasadnionych przesłankach.	Uwaga została uwzględniona. Kwestionowany przepis implementuje art. 11 ust. 4 dyrektywy IORP 2.

		Ponadto posługuje się pojęciem <i>nieposzlakowanej opinii</i> nie występującym na gruncie ustawy o OIFFE. Po trzecie, posługuje się pojęciem <i>struktury administracyjnej</i>, gdy tymczasem pojęcie to występuje jako dokument opisujący organizację, jak np. regulamin organizacyjny. Po czwarte, niejasny jest zakres pojęciowy osób kierujących funduszem, tj. czy obejmuje on zarząd oraz radę nadzorczą pracowniczego towarzystwa. W przypadku gdy obejmuje, to ocena wymogów osób kierujących pracowniczym funduszem powinna być zbieżna z nomenklaturą użytą w art. 41 - 42 ustawy o OIFFE. Jak wydaje się słusznym byłoby nazwanie rozstrzygnięcia organu nadzoru jako decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności transgranicznej, a przesłanki nakazujące organowi nadzoru wydanie takiej decyzji należałoby wymienić w osobnej jednostce redakcyjnej, taki zabieg zapewniłby czytelność projektowanego przepisu prawa.	Uwzględniając zgłoszoną przez KNF uwagę nr 59 treść projektowanego przepisu została przeniesiona do nowego Rozdziału 2b – art. 26g. Odpowiednie poprawki zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy i umieszczone w projektowanym art. 26g ust. 4-5 w brzmieniu: <i>Art. 26g</i> <i>(...)</i> <i>4. Organ nadzoru zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli po otrzymaniu wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, wydał decyzję o odmowie wydania zezwolenia na wykonywanie działalności transgranicznej.</i> <i>5. Organ nadzoru, w terminie 3 miesięcy o dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, może wydać decyzję o odmowie wydania zezwolenia na wykonywanie działalności transgranicznej, jeżeli stwierdzi którykolwiek z poniższych elementów:</i> <i>1) struktura pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej;</i> <i>2) sytuacja finansowa pracowniczego towarzystwa stoi na przeszkodzie podjęciu proponowanej działalności transgranicznej;</i> <i>3) członek zarządu pracowniczego towarzystwa zarządzającego pracowniczym funduszem nie spełnia wymogów określonych w art. 41.</i>
83.	Art. 54a ust. 4-5 ustawy o OIFFE	Tryb odmowny wskazany w projektowanym przepisie wymaga całościowej modyfikacji i przeanalizowania z punktu widzenia przepisów KPA i Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Trudno bowiem znaleźć uzasadnienie dla wprowadzenia odrębnych regulacji w stosunku do postępowań	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 27 zgłoszoną przez RCL oraz nr 82 zgłoszoną przez KNF przeniesiono przepisy dotyczące trybu odwoławczego do nowo dodanego art. 26h w brzmieniu:

			administracyjnych w sprawach działalności transgranicznej. Nietrafnym rozwiązaniem jest również posłużenie się zwrotem: (...) przysługuje prawo do odwołania się do sądu., który jest nazbyt ogólny w ujęciu proceduralnym. Brak bowiem informacji o dopuszczalnym terminie skorzystania z takiego środka odwoławczego, ani informacji czy mowa tu o sądzie administracyjnym (uprawnionym do kontroli legalności działania organów administracji publicznym) czy też sądzie powszechnym.	Art. 26h. 1. W przypadku nieprzekazania przez organ nadzoru zagranicznemu organowi nadzoru w państwie przyjmującym informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania, zainteresowanemu pracowniczemu funduszowi przysługuje prawo do wniesienia do organu nadzoru ponaglenia, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096). 2. W przypadku otrzymania decyzji odmawiającej wydania zezwolenia na prowadzenie działalności transgranicznej, zainteresowanemu pracowniczemu funduszowi przysługuje prawo do zaskarżenia tej decyzji do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu. 3. Skargę, o której mowa w ust. 2 wnosi się, za pośrednictwem organu nadzoru w terminie 14 dni od: 1) dnia otrzymania odmowy wydania zezwolenia na prowadzenie działalności transgranicznej; lub 2) dnia w którym upłynął okres 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ nadzoru informacji, o których mowa w ust. 1, zaś organ nadzoru nie przekazał tych informacji zagranicznemu organowi nadzoru w państwie przyjmującym.
84.		Art. 62 ust. 6 ustawy o OIFFE	Przepis ten należy uznać za zbyteczny. Obligatoryjność sporządzenia w przypadku wydania przez KNF decyzji o której mowa w art. 62 ust. 1 projektu będzie implikować konieczność spełniania przez taki akt administracyjny wymogów wynikających z Kpa (por. art. 107 § 3 k.p.a. - szczegółowe uzasadnienie).	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis został wykreślony z projektowanej ustawy, odpowiednie poprawki zostały również naniesione w Tabeli zgodności. Wydaje się, że art. 48 ust. 5 dyrektywy IORP 2 jest już wdrożony poprzez art. 62 ust. 1 ustawy o OIFFE oraz

			Ponadto, tego rodzaju akt administracyjny może podlegać weryfikacji w drodze wniesienia środka odwoławczego (art. 127 § 3 Kpa - wniosku o ponowne rozpatrzenie), a także kontroli sądowej (zob. art. 54 par. 3 w zw. z art. 3 par. 2 ustawy <i>Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</i>).	art. 107 §1 pkt 6 oraz §3 ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego. Dotychczasowy art. 62 ust. 7 stał się w związku z tym art. 62 ust. 6.
85.		Art. 62 ust. 7 ustawy o OIFFE	Przepis ten wymaga doprecyzowania. Przekazanie EIOPA informacji o decyzji wydanej na podstawie art. 62 ust. 1 dotyczy wyłącznie pracowniczych towarzystw i funduszy. W przypadku pozostawienia przepisu w niezmiennym brzmieniu obowiązek będzie rozciągał się na wszystkie rodzaje funduszy emerytalnych. Co więcej, należałoby dookreślić, iż przekazaniu podlegają wyłącznie informacje o wydaniu decyzji ostatecznej, bowiem tylko taka decyzja może rodzić skutki prawne w obrocie.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie poprawki zostały naniesione na tekst projektowanej ustawy. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 84 KNF projektowany przepis stał się art. 62 ust. 6 w brzmieniu: <i>Organ nadzoru przekazuje informację, o wydaniu decyzji ostatecznej, o której mowa w ust. 1 Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jeżeli dotyczy ona pracowniczego towarzystwa.</i>
86.		Rozdział 10b ustawy o OIFFE	A) Błędnie posłużono się sformułowaniem <i>przeniesienie transgraniczne zobowiązań i praw programu emerytalnego</i> w kontekście definicji wprowadzanej w art. 8 pkt. 6b-6c ustawy o OIFFE. Wydaje się, że program emerytalny jako produkt nie posiada praw i zobowiązań. B) Brak jest zachowania jednolitości terminologicznej, gdyż zamiennie projektodawca posługuje się terminami: <i>zgoda, zezwolenie, decyzja</i> , a także <i>Polska i Rzeczpospolita Polska</i> . C) Posłużono się sformułowaniami niezdefiniowanymi, takimi jak np.: <i>struktura administracyjna, nieposzlakowana opinia, osoby kierujące pracowniczym funduszem</i> .	Uwagi zostały uwzględnione. Ad. A) W związku z uwagami nr 28-39 zgłoszonymi przez RCL poprawiono definicje zawarte w projektowanym art. 8 pkt 6b i 6c. Ad. B) W związku z uwagą nr 33 i 34 zgłoszonymi przez RCL ujednolicono terminologię i wprowadzono doprojektowanych przepisów określenia <i>wydanie zezwolenia oraz terytorium Polski</i> . Ad. C) Doprecyzowano użyte sformułowania, zwłaszcza w projektowanym art. 106o ust. 2.
87.		Art. 106l ustawy o OIFFE	Regulacja odnosi się do przeniesienia transgranicznego całości lub części <i>programu emerytalnego</i> , co jest niespójne z definicjami <i>funduszu przenoszącego</i>	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 28 zgłoszonej przez RCL projektowany przepis otrzymał brzmienie:

			<i>i funduszu przyjmującego (art. 8 pkt 6b i c ustawy o OIFFE stanowiącymi o przeniesieniu funduszu).</i>	<i>Art. 106l 1. Pracowniczy fundusz może przenieść w ramach przeniesienia transgranicznego zobowiązania funduszu oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne związane z przenoszonym pracowniczym programem emerytalnym do pracowniczego funduszu przyjmującego. (...)</i>
88.		Art. 106m ustawy o OIFFE	W art. 106m projektu dwukrotnie posłużono się wyrażeniem <i>w stosownych przypadkach</i> , którym posługuje się IORP 2. Określenie to na gruncie krajowego porządku prawnego powinno być zostać skonkretyzowane.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwag nr 31-32 zgłoszonych przez RCL sformułowanie <i>w stosownych przypadkach</i> zostało wykreślone z projektowanego przepisu.
89.		Art. 106n ust. 3 ustawy o OIFFE	Pominięty został obowiązek przekazania do EIOPA decyzji w sprawie udzielenia, bądź też odmowy udzielenia zezwolenia na przeniesienie transgraniczne.	Uwaga nie została uwzględniona. Projektowany przepis implementuje art. 12 ust. 4-5 dyrektywy, który nie wymaga by EIOPA była informowana o wydaniu zezwolenia na dokonanie przeniesienia transgranicznego.
90.		Art. 106p ustawy o OIFFE	Uwaga analogiczna jak do art. 54a ust. 4 i 5 ustawy o OIFFE. która została przedstawiona powyżej.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 55 zgłoszoną przez Ministerstwo Sprawiedliwości oraz uwagę nr 83 zgłoszoną przez KNF projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Art. 106p 1. W przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1 przez właściwy organ nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, pracowniczemu funduszowi przyjmującemu przysługuje prawo do zaskarżenia tej decyzji do sądu administracyjnego właściwego ze względu na umiejscowienie siedziby pracowniczego funduszu, w rodzimym państwie członkowskim pracowniczego funduszu przyjmującego.</i>

				2. Skargę, o której mowa w ust. 2 wnosi się, za pośrednictwem właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, w terminie 14 dni od: 1) dnia otrzymania odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 106n ust. 1, lub 2) dnia w którym upłynął okres 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ nadzoru wniosku, o którym mowa w art. 106n ust. 2.
91.		Art. 139a ustawy o OIFFE	Proponujemy przeniesienie art. 139a ustawy o OIFFE do art. 147 i uczynienie z niego ust. 2 w brzmieniu: <i>Statut pracowniczego funduszu może określać, że pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym.</i> Dotychczasowy art. 139 jest niejako nadrzędną normą względem wszystkich pozostałych dotyczących zasad prowadzenia działalności lokacyjnej i zawartych w rozdziale 15 ustawy o OIFFE. Nie należy aspektom związanym z czynnikami ESG, które zaledwie <i>mogą być uwzględniane</i> w działalności inwestycyjnej pracowniczego funduszu emerytalnego, nadawać tego samego znaczenia co aspektom związanym z rentownością i bezpieczeństwem poprzez umiejscowienie projektowanej normy zaraz po art. 139. W praktyce mogłoby to bowiem sugerować, że pracowniczy fundusz emerytalny uwzględniający czynniki ESG w swojej działalności może nie dążyć do osiągnięcia maksymalnego stopnia bezpieczeństwa i rentowności swoich lokat, jeżeli koliduje to z uwzględnianymi przez fundusz czynnikami ESG.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 31 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA dotychczasowa treść art. 139a ustawy o OIFFE, implementująca art. 19 ust. 1 lit. b dyrektywy została przeniesiona do nowo dodanego art. 147 ust. 2, w brzmieniu: <i>2. Statut pracowniczego funduszu może określać, że pracowniczy fundusz w swojej działalności może uwzględniać potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym.</i> Dodano również ust. 2a w art. 194 w brzmieniu uwzględniającym ustalenia z konferencji uzgodnieniowej: <i>Jeżeli pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym, to deklaracja pracowniczego funduszu zawiera informację w jaki sposób pracowniczy fundusz uwzględnia w swojej działalności czynniki środowiskowe, społeczne i związane z ładem korporacyjnym.</i>

			Jednocześnie możliwość uwzględniania czynników ESG w działalności funduszu emerytalnego powinna znaleźć także swoje odzwierciedlenie także w przepisach określających wymaganą treść deklaracji zasad polityki inwestycyjnej. KNF proponuje zatem dodanie do przepisu art. 194a ustawy o OIFFE ust. 2a w brzmieniu: <i>Deklaracja pracowniczego funduszu może określać, że pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym.</i>	
92.		Art. 141 ust. 1 pkt 35 ustawy o OIFFE	Proponuje się przeniesienie projektowanego przepisu do art. 146 ustawy o OIFFE jako ust. 4 i wskazanie, że aktywa pracowniczego funduszu emerytalnego mogą być lokowane we wskazane w tym przepisie kategorii lokat o ile zezwala na to statut funduszu (umieszczenie tego przepisu w art. 141 ust 1 ustawy o OIFFE powodowałoby także zmianę w zakresie dopuszczalnych lokat dla otwartych i dobrowolnych funduszy emerytalnych). Proponowana treść przepisu wymaga również znaczącej modyfikacji i ujednolicenia z oryginalną angielskojęzyczną wersją IORP 2. Dla pełnej jednoznaczności należy doprecyzować, zgodnie z przepisem art. 19 ust. 6 (d) tejże dyrektywy, że chodzi o konkretne, uregulowane osobnymi przepisami rodzaje europejskich funduszy, tj. o Europejskie Długoterminowe Fundusze Inwestycyjne (ELTIFs) – regulacja (EU) 2015/760, Europejskie Fundusze na Rzecz Przedsiębiorczości Społecznej (EuSEF) regulacja (EU) 346/2013. Europejskie Fundusze Venture Capital (EuVECA) - regulacja (EU) 345/2013.	Uwaga została uwzględniona. Dotychczasowa treść projektowanego przepisu została przeniesiona do nowo dodanego ust. 4 w art. 146, który otrzymał brzmienie: Art. 146. (...) Aktywa pracowniczego funduszu mogą być lokowane, o ile zezwala na to statut funduszu, w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach: 1) Europejskich Długoterminowych Funduszy Inwestycyjnych (ELTIF) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz. Urz. UE L Nr 123 z dnia 19 maja 2015 r., str. 98), 2) Europejskich Funduszy na Rzecz Przedsiębiorczości Społecznej (EuSEF) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości

				<i>społecznej (Dz. Urz. UE L Nr 115, z dnia 25 kwietnia 2013 r., str. 18),</i> <i>3) Europejskich Funduszy Venture Capital (EuVECA) działających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz. Urz. UE L Nr 115, z dnia 25 kwietnia 2013 r., str. 1),</i> <i>4) Europejskiego Funduszu na Rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) działającego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz. Urz. UE L Nr 169, z dnia 1 lipca 2015 r., str. 1).</i>
93.		Art. 146b ustawy o OIFFE	Nieprawidłowo użyto pojęcia <i>pracowniczy fundusz</i> zamiast <i>pracownicze towarzystwo</i> . Wyjaśnienie jak do art. 26a ust. 1 ustawy o OIFFE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagi nr 23 i 26 zgłoszone przez PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA, odpowiednie zmiany zostały naniesione w tekście projektowanej ustawy.
94.			Proponujemy umieszczenie tej regulacji w ramach projektowanego Rozdziału 2a <i>Zarządzanie pracowniczym funduszem</i> , ponieważ przepis ten obejmuje swym zakresem zagadnienia zarządzania ryzykiem w ogóle przez pracownicze towarzystwo, zaś rozdział, w którym obecnie jest ten przepis umiejscowiony dotyczy wyłącznie działalności lokacyjnej funduszy emerytalnych.	Uwaga została uwzględniona. Dotychczasowa treść projektowanego przepisu została przeniesiona do nowo dodanego art. 26e.

95.		Art. 146b ust. 3 pkt 6 ustawy o OIFFE	Projektodawca posługuje się błędnym tłumaczeniem zagadnień czynników ESG. Prawidłowy przekład to <i>czynniki środowiskowe, społeczne i związane z ładem korporacyjnym</i> .	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 94 KNF oraz uwagi nr 41 zgłoszonej przez PTE Orange Polska SA i wykreśleniem z projektowanego przepisu pkt 4 projektowany przepis stał się art. 26e ust. 3 pkt 5 i otrzymał brzmienie: <i>5) w przypadkach gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym, ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem, a także ryzyka społecznego i ryzyka związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany regulacyjnej</i>
96.		Art. 152a ustawy o OIFFE	Treść tego przepisu nie jest pełną transpozycją przepisu IORP 2. Pojęcie <i>outsourcing</i> zdefiniowane w dyrektywie, odnosi się bowiem nie tylko do zarządzania aktywami funduszu, ale również do innych kluczowych funkcji. Należy zatem rozważyć odpowiednie rozszerzenie zakresu projektowanych regulacji, przy czym ze względu na konieczność zachowania spójności i przejrzystości przepisów zmienianej ustawy nowe przepisy dotyczące innych kluczowych funkcji powinny zostać umiejscowione w innym rozdziale ustawy niż te dotyczące powierzania zarządzania aktywami.	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis implementuje art. 31 ust. 6-7 dyrektywy IORP 2 i <u>odnosi się do obowiązków informacyjnych IORP względem organów nadzoru w zakresie outsourcingu działalności objętej zakresem stosowania tej dyrektywy</u> . Zakres outsourcingu określony został w art. 31 ust. 1 dyrektywy IORP 2 i obejmuje wszelkie działania w tym kluczowe funkcje powierzone usługodawcom. Kluczowe funkcje, zgodnie z art. 24 ust. 1 dyrektywy to zarządzanie ryzykiem i audyt wewnętrzny, oraz funkcja aktuarialna, która z uwagi na funkcjonowanie polskich IORP w oparciu o zasadę DC nie ma tutaj zastosowania. Zarządzanie aktywami mieści się zatem w kategorii innej działalności objętej zakresem dyrektywy IORP 2. Dlatego też konieczne było przeniesienie treści projektowanego art. 152 ust. 4 do dodawanego art. 26f, regulującego całościowo zasady powierzania podmiotom zewnętrznym pełnienia kluczowej funkcji w zakresie

				zarządzania ryzykiem oraz powierzania innych czynności, nie regulowanych do tej pory przepisami ustawy o OIFFE. Zasady przekazywania informacji organowi nadzoru w zakresie powierzania kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem oraz innych czynności określono w art. 26f ust. 3w brzmieniu: Art. 26f. (...) 3. W przypadku powierzenia osobie trzeciej lub podmiotowi zewnętrznemu pełnienia kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, pracownicze towarzystwo niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu umowy, o której mowa w ust. 2, a także o każdej jej istotnej zmianie. (...)
97.		Art. 152a ust. 1 ustawy o OIFFE	Proponuje się następującą treść projektowanego przepisu: <i>Pracowniczy fundusz niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu umowy, o której mowa w art. 152 ust. 2. a także o każdej jej istotnej zmianie.</i> Zgodnie z przepisem art. 31 ust. 6 IORP 2 (...) <i>W przypadkach gdy outsourcing odnosi się do kluczowych funkcji lub zarządzania IORP powiadamia się o tym właściwe organy przed wejściem w życie umowy w sprawie takiego outsourcingu. Państwa członkowskie zapewniają również, aby IORP powiadamiały właściwe organy o wszelkich późniejszych istotnych zmianach w odniesieniu do wszelkiej działalności zleconej w drodze outsourcingu.</i> Proponowana treść przepisu wypełnia całościowo wymogi IORP 2.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 96 i 98 KNF oraz postanowienia konferencji uzgodnieniowej z projektowanego przepisu wykreślono ust. 2-4. Projektowany przepis, uwzględniając stanowisko RCL oraz PTE Nowy Świat i PTE Orange Polska SA w zakresie obowiązków pracowniczych funduszy i pracowniczych towarzystw otrzymał zatem brzmienie: <i>Art. 152a. Pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu przez pracowniczy fundusz umowy o której mowa w art. 152 ust. 2, a także o każdej jej zmianie.</i>

98.		Art. 152a ust. 2 ustawy o OIFFE	Wprowadzony przepis jest zbędny i powiela dotychczasowe kompetencje organu nadzoru do żądania wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień dotyczących wykonywanych czynności na rzecz funduszu (art. 204 ust. 1 pkt 3 ustawy o OIFFE) i wyznaczania terminu na ich przekazanie (art. 204 ust. 3 ustawy o OIFFE).	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis został wykreślony.
99.		Art. 152a ust. 4 ustawy o OIFFE	Proponuje się nadać proponowanemu przepisowi następującą treść: <i>Decyzja, o której mowa w ust.3. jest natychmiast wykonalna.</i>	Uwaga nie została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 98 KNF oraz postanowieniami konferencji uzgodnieniowej wykreślony został projektowany przepis art. 152a ust. 3 przewidujący możliwość nakazania w drodze decyzji administracyjnej przez organ nadzoru rozwiązania umowy o której mowa w art. 152 ust. 2 ustawy o OIFFE. Zatem uwaga KNF stała się bezprzedmiotowa.
100.		Art. 194b ustawy o OIFFE	Konieczność implementacji art. 37 ust. 2 IORP 2 do ustawy o OIFFE wymaga ponownego przeanalizowania. Pracowniczy fundusz emerytalny nie oferuje na gruncie obowiązujących przepisów różnicowania ryzyka dla poszczególnych członków i przypisywania ich do różnych <i>opcji inwestycyjnych</i> . Art. 37 ust. 2 IORP 2 wprowadza obowiązki wobec członków w przypadku programów, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne i które przewidują więcej niż jedną opcję inwestycyjną. Tymczasem obowiązujące przepisy prawa polskiego dotyczące działalności pracowniczych funduszy emerytalnych nie przewidują możliwości formułowania i realizowania więcej niż jednej opcji inwestycyjnej. W związku z powyższym należy rozważyć rezygnację z implementacji przepisów IORP 2 w tym zakresie.	Uwaga została przyjęta. Odpowiednie zmiany zostały również wprowadzone w Tabeli zgodności.

101.		Art. 194c ust. 2 ustawy o OIFFE	Projektowany przepis kopiuje termin na przekazanie informacji, o której mowa w art.194c ust. 1 ustawy o OIFFE użyty w treści art. 37 ust. 3 IORP 2, tj. w <i>rozsądnym terminie</i>. Przyjęcie terminu nieprecyzyjnego przy wprowadzeniu obowiązku przekazywania przez pracownice towarzystwo emerytalne członkom pracowniczego funduszu emerytalnego określonych informacji jest nieuzasadnione. Należałoby tym samym jednoznacznie skonkretyzować ten termin.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 100 zgłoszonej przez KNF projektowany przepis stał się obecnie art. 194b ust. 2. W związku z przyjęciem uwagi nr 47 zgłoszonej przez RCL nieprecyzyjne określenie w <i>rozsądnym terminie</i> zostało zastąpione terminem 14 dni.
102.		Art. 207c ustawy o OIFFE	Przepis powinien zostać doprecyzowany poprzez wskazanie, iż publikowane informacje dotyczą wyłącznie pracowniczych towarzystw i funduszy emerytalnych. Ponadto zasadne wydaje się uzupełnienie przepisu art. 207c ustawy o OIFFE o zakres informacji podlegających publikacji, np.: dane dotyczące ukaranego podmiotu, wskazanie rodzaju nieprawidłowości oraz określenie rodzaju zastosowanego środka, w przypadku kary pieniężnej - jej wysokość. Upublicznianie informacji dotyczących tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie ustawy o OIFFE wymaga dokonania analizy niesprzeczności dyrektywy z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych. Ponadto określenia wymaga, co wchodzi w zakres pojęciowy <i>innego środka nałożonego na podstawie przepisów ustawy</i>, który będzie pociągał za sobą obowiązek publikowania przez organ nadzoru kompletnych informacji o takim naruszeniu i osobach odpowiedzialnych. Wskazane byłoby także dookreślenie, iż wzmiankowany obowiązek informacyjny powstaje w chwili wydania decyzji ostatecznej, albo natychmiast wykonalnej.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwagą nr 48 zgłoszoną przez RCL projektowany przepis został przeformułowany. Ponadto zgodnie ze stanowiskiem MSZ zgłoszonym w trakcie konferencji uzgodnieniowej, dyrektywa IORP 2 stanowi <i>lex specialis</i> w stosunku do rozporządzenia RODO. Dlatego też w opinii MSZ projektowany przepis art. 207c ustawy o OIFFE powinien podawać imię i nazwisko osoby ukaranej za naruszenie przepisów ustawy o OIFFE lub PPE. W przedmiotowej materii wystąpiono także w dniu 12 grudnia 2018 r. o opinię Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, jednak do dnia 27 grudnia 2018 r. nie uzyskano w tej sprawie stanowiska.

103.		Uwagi ogólne do zmian w ustawie o PPE	Przepisy projektu w sposób niepełny transponują do polskiego porządku prawnego przepisy dyrektywy IORP 2 dotyczące działalności transgranicznej. Implementacji wymaga przepis art. 11 ust. 7-9 IORP 2, a implementacja powinna polegać na zmianie treści art. 36 ust. 7-9 ustawy o PPE. Art. 36 ust. 7 ustawy o PPE powinien zostać uzupełniony o obowiązek przygotowania informacji o wymogach dotyczących informacji udzielanych potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom. Poza tym. w art. 36 ust. 8 ustawy o PPE powinien zostać wskazany 6-tygodniowy termin (w miejsce terminu 2-miesięcznego) na przekazanie informacji wymienionych w art. 36 ust. 7. W art. 36 ust. 9 należałoby uzupełnić krąg adresatów informacji o zmianach wymagań, o których mowa w art. 36 ust. 7 o zarządzającego zagranicznego.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w art. 2 pkt. 7 projektowanej ustawy: 7) w art. 36: a) w ust. 7 dodaje się następującą treść: „oraz wymagań dotyczących informacji udzielanych uczestnikom, potencjalnym uczestnikom oraz uczestnikom uprawnionym do wypłaty.”; b) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Organ nadzoru przekazuje informacje, o których mowa w ust. 7 zagranicznym organom nadzoru oraz zarządzającemu zagranicznemu, w przypadku gdy przejmie on zarządzanie środkami gromadzonymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego, w terminie 6 tygodni od otrzymania od nich powiadomienia, o którym mowa w art. 35a.” c) w ust. 9 dodaje się następującą treść: „oraz zarządzającemu zagranicznemu, w przypadku gdy przejmie on zarządzanie środkami gromadzonymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego”.
104.			Implementacji wymaga także przepis art. 37 ust. 1 lit. g IORP 2. Wydaje się, że właściwą jednostką redakcyjną do przeprowadzenia transpozycji jest art. 22 ust. 2 ustawy o PPE.	Uwaga została uwzględniona. W art. 22 ust. 2 pkt 7 ustawy o PPE dodano lit. f w brzmieniu: (...) f) informacji na temat osiągniętych przez zarządzającego stóp zwrotu związanych z programem emerytalnym za łączny okres co najmniej 5 lat lub łącznie za wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż 5
104a			Zasadnym byłoby rozszerzenie obowiązków informacyjnych wobec uczestników pracowniczych programów emerytalnych także na pozostałe instytucje finansowe zarządzające pracowniczymi programami emerytalnymi (zakłady ubezpieczeń na życie, fundusze inwestycyjne).	Uwaga została częściowo uwzględniona. W związku z częściowym uwzględnieniem uwagi nr 7 zgłoszonej przez IZFiA, należy zauważyć, że dyrektywa nie zabrania rozszerzenia zakresu stosowania na pozostałe podmioty rynku emerytalnego w Polsce, to bezpośrednio dotyczy ona instytucji pracowniczych programów

			Zgodnie z treścią projektu tzw. <i>informacja o świadczeniu emerytalnym</i> będzie przekazywana wyłącznie członkom pracowniczych funduszy emerytalnych (por. art. 22b projektu). Należy zauważyć, że pracownicze programy emerytalne mogą być prowadzone w jednej z czterech form: funduszu emerytalnego, umowy z zakładem ubezpieczeń na życie, umowy z funduszem inwestycyjnym i zarządzania zagranicznego. Pożądanym więc byłoby, by każdy z uczestników miał zagwarantowane równe prawo do szczegółowych informacji o świadczeniu emerytalnym niezależnie od formy, w której prowadzony jest pracowniczy program emerytalny, którego jest uczestnikiem. W tym celu w art. 22b ust. 1 projektu wyrażenie zarządzający pracowniczym funduszem należałoby zastąpić wyrażeniem <i>zarządzający pracowniczym programem emerytalnym</i>.	emerytalnych, którymi na gruncie polskim są pracownicze fundusze emerytalne zarządzane przez pracownicze towarzystwa emerytalne. Celem zapewnienia spójności z projektowanym art. 194c ustawy o OIFFE obowiązki przewidziane w projektowanym art. 22b ustawy o PPE nakłada się – zgodnie z art. 38 ust. 1 dyrektywy – na pracownicze towarzystwa emerytalne, zdefiniowane w art. 2 pkt 5 ustawy o PPE.
104b	Art. 2 pkt 11a ustawy o PPE	Definicja <i>potencjalnego uczestnika - pracownik, który ma prawo do uczestnictwa w programie, lecz nie jest jego członkiem</i> - należy zwrócić uwagę, że ustawa o PPE nie definiuje pojęcia <i>członka programu</i>. Dlatego proponuje się nadanie definicji następującej treści: <i>pracownik, który ma prawo do przystąpienia do programu</i>.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 1 zgłoszoną przez IZFiA projektowany przepis otrzymał następujące brzmienie: <i>11a) potencjalny uczestnik – pracownik, który ma prawo do przystąpienia do programu i nie jest jego uczestnikiem</i>;	
105.	Art. 22b i 22c ustawy o PPE	Pojęcie <i>zarządzający pracowniczym funduszem emerytalnym</i> wydaje się być użyte nieprawidłowo. Zgodnie z definicjami zawartymi w przepisie art. 2 ustawy o PPE zarządzający oznacza instytucję finansową lub fundusz emerytalny, natomiast instytucja finansowa to zakład ubezpieczeń, fundusz inwestycyjny lub zarządzający zagraniczny, który zarządza środkami gromadzonymi w programie na podstawie umowy z pracodawcą.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Mając na uwadze stanowisko IZFiA wyrażone w uwadze nr 7 oraz stanowisko KNF wyrażone w uwadze nr 104 należy zauważyć, że choć dyrektywa nie zabrania rozszerzenia zakresu stosowania na pozostałe podmioty rynku emerytalnego w Polsce, to bezpośrednio dotyczy ona instytucji pracowniczych programów emerytalnych, którymi na gruncie polskim są pracownicze fundusze emerytalne zarządzane przez pracownicze towarzystwa emerytalne.	

		W związku z powyższym, nie powinno się wprowadzać do projektu ustawy pojęcia <i>zarządzający pracowniczym funduszem emerytalnym</i>. Zgodnie z przepisami ustawy o OIFFE zarządzającym pracowniczym funduszem emerytalnym jest pracownicze towarzystwo emerytalne. Dodatkowo, w tym kontekście należy rozstrzygnąć czy obowiązek przekazania <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym</i>, wynikający z IORP 2, będzie dotyczył wszystkich form PPE czy tylko pracowniczych funduszy emerytalnych. Nie jest zasadne dyskryminowanie uczestników innych form PPE, w których zarządzającymi środkami gromadzonymi w celu emerytalnym są zakłady ubezpieczeń, fundusze inwestycyjne czy zarządzający zagraniczni. W takim przypadku należałoby posługiwać się w art. 22b i 22c pojęciem <i>zarządzający</i>.	Celem zapewnienia spójności z projektowanym art. 194c ustawy o OIFFE obowiązki przewidziane w projektowanym art. 22b ustawy o PPE (czyli dostarczanie <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym</i>) nakłada się – zgodnie z art. 38 ust. 1 dyrektywy – na pracownicze towarzystwa emerytalne, zdefiniowane w art. 2 pkt 5 ustawy o PPE.
106.		W związku ze znaczącym rozszerzeniem w IORP 2 obowiązków informacyjnych w odniesieniu do uczestnika programu, zasadne jest uporządkowanie obowiązujących i projektowanych przepisów w zakresie informacji, jakie otrzymuje uczestnik PPE od pracodawcy i od zarządzającego. Zwykle przekopiowanie obowiązków z unormowań IORP 2, bez weryfikacji obowiązujących zapisów, spowoduje że przykładowo uczestnik otrzyma informację o wartości zgromadzonych środków od zarządzającego (projektowany art. 22b ustawy o OIFFE) i od pracodawcy, który uzyskuje taką informację od zarządzającego (art. 22a obowiązującej ustawy o PPE) oraz od pracowniczego funduszu (art. 191 ustawy o OIFFE oraz § 11 rozporządzenia o obowiązkach informacyjnych funduszy emerytalnych). Powoduje to, że przepisy stają się niejasne, nie są spójne, występuje	Uwaga zostanie uwzględniona. MRPiPS przychyliła się do opinii w tym zakresie. Jednocześnie zwraca się z uprzejmą prośbą do UKNF o przygotowanie propozycji określonych zapisów.

		nadmiarowość regulacji. Być może warto rozważyć wyodrębnienie rozdziału analogicznie do unormowań IORP 2 <i>Informacje udzielane potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom</i>, w których zostaną zebrane obowiązki pracodawcy i zarządzającego przy jednoczesnym wyeliminowaniu powtarzających się informacji. Przykładowe regulacje, które powinny zostać ujednolicone to: (a) art. 106c ust. 3 ustawy o <i>OIFFE</i> - informacje przekazywane przez pracowniczy fundusz emerytalny pracownikom w przypadku gdy akcjonariuszem pracowniczego towarzystwa jest pracodawca zagraniczny; (b) art. 191 ustawy o <i>OIFFE</i> - informacja roczna dla członka funduszu obejmująca m.in. środki na rachunku członka, wpłaty składek i wypłaty transferowe, przeliczenie wpłat, wyniki działalności lokacyjnej, zasady polityki inwestycyjnej i cel inwestycyjny. Unormowania dotyczące tej informacji znajdują się w § 11 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 2014 r. o <i>obowiązkach informacyjnych funduszy emerytalnych</i> (Dz. U. z 2014 r. poz. 142 ze zm.); (c) art. 194a ustawy o <i>OIFFE</i> - deklaracja zasad polityki inwestycyjnej obejmująca wdrożone metody oceny ryzyka i procedury zarządzania ryzykiem oraz zasady alokacji środków w papiery wartościowe na żądanie członka funduszu; (d) art. 22 ustawy o <i>PPE</i> - informacja pracodawcy dla uczestnika o warunkach funkcjonowania ppe, aktualizacja tej informacji i wyróżnianie zmian; (e) art. 22a ustawy o <i>PPE</i> - informacja pracodawcy na wniosek uczestnika o skutkach prawnych ustania zatrudnienia.	
--	--	---	--

107.		Art. 22b ust. 5 lit. d ustawy o PPE	Zwrócić należy uwagę na brak w <i>Informacji o świadczeniu emerytalnym</i>, który jest elementem wskazanym w art. 39 ust. 1 lit d) IORP 2 tj. informacji o prognozach dotyczących świadczeń emerytalnych w oparciu o wiek emerytalny wraz ze stosownymi zastrzeżeniami, opisem scenariuszy i przyjętych założeń (...). Ponadto w projektowanym przepisie po wyrażeniu o <i>składkach</i> proponuje się dodanie wyrazu <i>podstawowych</i>.	Uwaga została uwzględniona. W związku z wprowadzonymi zmianami redakcyjnymi dodano do treści projektowanego przepisu pkt 7 – informację nt. prognoz: <i>7) informacje na temat prognoz dotyczących zgromadzonego kapitału, w oparciu o wiek emerytalny oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą się różnić od końcowej wartości zgromadzonego kapitału. Jeśli prognozy te oparte są na scenariuszach ekonomicznych, powinny zawierać również najbardziej optymistyczny i pesymistyczny wariant, z uwzględnieniem specyfiki programu.</i>
108.		Art. 22b ust. 5 lit. e ustawy o PPE	<i>Informacja o świadczeniu emerytalnym</i> zawiera wyszczególnienie kosztów odliczonych przez zarządzającego pracowniczym funduszem emerytalnym w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji. Praktyka wskazuje jednak, że wyszczególnienie kwotowe kosztów związanych z zarządzaniem funduszem emerytalnym w odniesieniu do pojedynczego członka jest niemożliwe. Koszty takie jak opłata za zarządzanie, koszty depozytariusza, koszty transakcyjne obciążają aktywa funduszu przed wyceną wartości jednostki rozrachunkowej, na podstawie której dokonuje się przeliczenia wpłat i wypłat środków z funduszu, a także określa liczbę nowych jednostek rozrachunkowych i wartość środków na rejestrze członka funduszu. Z tego powodu wskazany przepis wymaga doprecyzowania i przeredagowania. Proponujemy rozważyć wprowadzenie rozwiązania analogicznego do informacji dla członków OFE określonej przepisami §11 ust. 3 pkt 4	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwagą nr 46 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA projektowany art. 22b ust. 5 lit. d ustawy o PPE został wykreślony, ponieważ dubluje obowiązki wynikające z art. 191 ustawy o OIFFE. W odniesieniu do art. 22b ust.5 lit. e – wprowadzono w tekście projektowanej ustawy zmiany postulowane przez IZFiA. Po uwzględnieniu uwag zgłoszonych w toku konferencji uzgodnieniowej oraz konsultacji roboczych, a także zmian reakcyjnych przedmiotowe przepisy – art. 22b ust. 5 pkt 4 i 5 otrzymały brzmienie: <i>4) wyszczególnienie kosztów odliczonych przez towarzystwo emerytalne w ciągu 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym. W przypadku gdy uczestnik jest w programie krócej niż 12 miesięcy to dokument, o którym mowa w ust. 1 zawiera dane za faktyczny czas uczestnictwa w programie w danym roku;</i> <i>5) informacje o składkach wpłaconych w ramach programu przez pracodawcę i przez uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy</i>

			rozporządzenia o obowiązkach informacyjnych funduszy emerytalnych (tj. wskazanie wysokości pobieranych opłat, o których mowa w odpowiednich przepisach ustawy o OIFFE dotyczących kosztów pobieranych przez pracowniczy fundusz emerytalny) art. 134 ust. 1 ustawy o OIFFE, oraz kosztów, o których mowa w art. 136 ust. 1 i 2 ustawy o OIFFE za ostatnie 12 miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji lub wprowadzenie wskaźnika kosztów całkowitych (odpowiednika TER w funduszach inwestycyjnych).	
109.		Art. 22b ust. 5 lit. g tiret trzeci ustawy o OIFFE	Obowiązująca ustawa o PPE nie przewiduje wypłat z programu emerytalnego w postaci świadczenia dożywotniego. Należy zwrócić również uwagę, iż IORP 2 nie określa wymogu takiej formy wypłaty. Z tego powodu wskazany przepis wydaje się zbędny.	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis został wykreślony.
110.		Art. 22c ust. 1 pkt 5 ustawy o PPE	W zakresie informacji, które otrzymuje potencjalny uczestnik proponujemy doprecyzowanie i zastąpienie wyrażenia <i>strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników</i> sformułowaniem <i>rodzajach i wysokości kosztów ponoszonych przez uczestników</i> .	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis został przeprojektowany zgodnie z propozycją KNF.
111.	Ministerstwo Spraw Zagranicznych	Uwaga redakcyjna	W odnośniku 1) po słowie <i>Rady</i> należy dodać (UE).	Uwaga została uwzględniona.
112.		Art. 8 pkt 17 ustawy o OIFFE	Należy rozważyć zmianę definicji <i>rynku regulowanego</i> analogicznie jak w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, który stanowi wdrożenie art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając zgłoszone w trakcie konferencji uzgodnieniowej propozycje KNF projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>17) rynek regulowany w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska - oznacza działający w sposób stały w państwach, o których mowa w art. 141 ust. 4, wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom</i>

				<i>powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu, a w przypadku rynku działającego w państwach będących członkami Unii Europejskiej - uznany przez to państwo za spełniający te warunki i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany</i> Naniesiono także zmiany w Tabeli zgodności w odniesieniu do implementacji art. 6 pkt 14 dyrektywy IORP 2.
113.			Zasadne jest ujednolicenie kwestii wdrożenia art. 6 pkt 14-16 dyrektywy. Definicje w dyrektywie odsyłają bowiem do definicji z dyrektywy 2014/65, które są wdrożone w tych przepisach. Aktualnie zgodnie z tabelą zgodności uznaje się, że definicja <i>rynku regulowanego</i> jest wdrożona w art. 8 pkt 17 ustawy o OIFFE, zaś w zakresie wdrożenia definicji pojęć <i>wielostronna platforma obrotu</i> lub <i>MTF</i> oraz <i>zorganizowana platforma obrotu</i> lub <i>OTF</i> uznaje się w tabeli zgodności, że są wdrożone w odpowiednio w art. 3 pkt 2 i art. 3 pkt 10b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.	Uwaga została uwzględniona. W związku z przyjęciem uwagi nr 112 zgłoszonej przez MSZ naniesiono odpowiednie zmiany w Tabeli zgodności. W nowym brzmieniu art. 6 pkt 14-16 dyrektywy IORP 2 są w całości implementowane przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
114.		Art. 8 pkt 19 ustawy o OIFFE	Brak jest doprecyzowania, zgodnie z art. 6 pkt 11 dyrektywy IORP 2 odnośnie stosowania przepisów prawa socjalnego i prawa pracy odnoszących się do pracowniczych programów emerytalnych do relacji między instytucjami finansującymi i uczestnikami lub beneficjentami. Ponadto w uzasadnieniu mylnie wskazano, że projektowany art. 8 pkt 19 ustawy o OIFFE jest transpozycją art. 6 pkt 13 dyrektywy, zamiast art. 6 pkt 11 dyrektywy.	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>19) przyjmujące państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej inne niż rodzime państwo członkowskie, na terenie którego pracowniczy fundusz otrzymał zezwolenie na wykonywanie działalności transgranicznej, którego przepisy prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy stosuje się do relacji między pracodawcą, członkami pracowniczego funduszu oraz</i>

				członkami pracowniczego funduszu, którzy uprawnieni są do otrzymania wypłaty; Odpowiednie korekty zostały także naniesione w uzasadnieniu projektu.
115.		Art. 8 pkt 22 ustawy o OIFFE	Brak jest, adekwatnego do przepisu art. 6 pkt 19 dyrektywy, doprecyzowania zakresu przepisów państwa członkowskiego innego niż rodzime państwo członkowskie, jakie mają mieć zastosowanie do relacji między pracodawcą a członkami funduszu.	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>22) działalność transgraniczna – oznacza obsługę pracowniczego funduszu, w którym relacje między pracodawcą a członkami funduszu oraz członkami funduszu uprawnionymi do otrzymania wypłaty podlegają przepisom prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy mającym zastosowanie do pracowniczych programów emerytalnych, obowiązującym w przyjmującym państwie członkowskim.</i>
116.		Art. 26b ustawy o OIFFE	Brak jest wymogu zawartego w art. 21 ust. 3 dyrektywy, aby dokument opracowywany przez pracowniczego fundusz był dostosowywany do wszelkich istotnych zmian w systemie, lub obszarze którego dotyczą.	Uwaga została uwzględniona. W związku z przyjęciem uwagi nr 9 zgłoszonej przez RCL w projektowanym przepisie dodano ust. 3 w brzmieniu: <i>3. Zasady o których mowa w ust. 1, podlegają dostosowaniu do wszelkich zmian w systemie lub obszarze, którego dotyczą.</i>
117.		Art. 26c ust. 2 pkt 3 ustawy o OIFFE	Brak doprecyzowania, adekwatnego do wymogu zawartego w art. 21 ust. 4 dyrektywy – aby system kontroli wewnętrznej obejmował ustalenia w zakresie sprawozdawczości na wszystkich szczeblach.	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>3) ustalenia w zakresie sprawozdawczości na wszystkich szczeblach pracowniczego towarzystwa.</i>
118.		Art. 26d ustawy o OIFFE	Zasadne jest po słowie <i>odpowiednie</i> dodać adekwatnie do art. 21 ust. 5 dyrektywy słowa <i>i wspólnie</i> .	Uwaga nie została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 10 zgłoszoną przez RCL należy zauważyć, że zarówno słowo <i>odpowiednie</i> jak i <i>wspólne</i> są niedookreślone i mało konkretne. Dlatego też zostały wykreślone z projektowanego przepisu, który otrzymał brzmienie: <i>Art. 26d. Pracownicze towarzystwo obowiązane jest do przygotowania planów awaryjnych, obejmujących systemy, zasoby i procedury pracowniczego towarzystwa, jest celem zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia działalności pracowniczego towarzystwa.</i>

119.		Art. 42a ust. 5 ustawy o OIFFE	Art. 24 ust. 3 zdanie 2 dyrektywy wskazuje, że: <i>Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności IORP, państwa członkowskie mogą zezwolić IORP, aby kluczowe funkcje pełniła ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co w instytucji finansującej, pod warunkiem że IORP wyjaśni, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z instytucją finansującą lub jak je rozwiązuje.</i> Oznacza to, że państwo członkowskie powinno wziąć pod uwagę ww. okoliczności przy ustanawianiu zezwolenia w powyższym zakresie. Aktualny projekt przepisu wdrażającego ww. przepis dyrektywy, tj. art. 42 a ust. 5 ustawy o OIFFE nie zawiera jednak stosownej regulacji w tym zakresie, przepisując jedynie treść dyrektywy.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 33 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA oraz uwagę nr 10 zgłoszoną przez RCL projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>5. Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności pracowniczego funduszu oraz pracowniczego towarzystwa, kluczowe funkcje może pełnić ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co u pracodawcy, pod warunkiem że pracownicze towarzystwo wyjaśni organowi nadzoru, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z pracodawcą lub jak je rozwiązuje.</i>
120.		Art. 42a ust. 7 pkt 1 ustawy o OIFFE oraz Art. 2 pkt 11a ustawy o PPE	W tabeli zgodności wskazano, że definicja uczestnika jest wdrożona w art. 2 pkt 11 ustawy o PPE. Odnosnie definicji beneficjenta wskazano natomiast, że w świetle ustawy o PPE beneficjentem jest uczestnik programu, który spełnił warunki do otrzymania wypłaty - bez wskazania podstawy prawnej tej informacji. Nie jest jasne na jakiej podstawie definicja z ustawy o PPE miałyby funkcjonować w ramach ustawy o OIFFE. Analogiczna uwaga dotyczy projektowanej w art. 2 pkt 11a ustawy o PPE definicji potencjalnego uczestnika. Jednocześnie w obowiązujących przepisach brakuje definicji beneficjenta. Projektowany art. 42a ust. 7 pkt 1 ustawy o OIFFE posługuje się pojęciami uczestnik i beneficjent zdefiniowanymi i używanymi przez dyrektywę, a które to pojęcia, jak wskazano w ustawie o OIFFE nie są zdefiniowane.	Uwaga została uwzględniona. Biorąc pod uwagę opinię IZFIA wyrażoną w uwadze nr 1, opinię PTE Orange Polska SA wyrażoną w uwadze nr 34, opinię RCL wyrażoną w uwadze nr 16 oraz opinię KNF wyrażoną w uwagach nr 73 i 104, w projektowanej ustawie słowo uczestnik zostało zamienione na członek funduszu zaś beneficjent na członek funduszu, który spełnił warunki do uzyskania wypłaty - w odniesieniu do ustawy o OIFFE. W odniesieniu do ustawy o PPE wyjaśnienia przedstawiono w Tabeli zgodności, rozszerzone o wskazanie art. 8 pkt 2 ustawy o OIFFE oraz art. 2 pkt 11 ustawy o PPE jako środka implementacji definicji uczestnika z dyrektywy IORP 2.

121.	Art. 42b ust. 1 ustawy o OIFFE	Należy dodać po słowie <i>zintegrowanego</i> słowa <i>ze strukturą organizacyjną i stosownie do art. 25 ust. 1 akapit 2 dyrektywy.</i>	Uwaga została uwzględniona . Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Art. 42b. 1. Funkcja zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 1, ma na celu ułatwienie funkcjonowania skutecznego systemu zarządzania ryzykiem, zintegrowanego ze strukturą organizacyjną oraz z procesami decyzyjnymi pracowniczego towarzystwa.</i>
122.	Art. 42b ust. 2 ustawy o OIFFE	Brak jest wymogu określonego w art. 25 ust. 2 dyrektywy, aby przy określaniu systemu zarządzania ryzykiem rodzajów ryzyka uwzględniać w sposób proporcjonalny wielkość i organizację wewnętrzną IORP, a także wielkość, charakter, zakres i złożoność ich działalności.	Uwaga została uwzględniona. Wstęp do projektowanego przepisu otrzymał brzmienie: <i>2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1, obejmuje - w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa - rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w toku działalności pracowniczego towarzystwa lub w podmiotach zewnętrznych którym powierzono wykonywanie zadań pracowniczego towarzystwa, co najmniej w następujących obszarach: (...)</i>
123.	Art. 42c ustawy o OIFFE	Brak jest wymogu określonego w art. 26 dyrektywy, aby przy określaniu systemu zarządzania ryzykiem rodzajów ryzyka uwzględniać w sposób proporcjonalny wielkość i organizację wewnętrzną IORP, a także wielkość, charakter, zakres i złożoność ich działalności.	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Art. 42c. Funkcja audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 2, obejmuje - w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności działalności pracowniczego towarzystwa - ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania, w tym wykonywania zadań powierzonych osobom trzecim lub podmiotom zewnętrznym.</i>
124.	Art. 47b ust. 1 ustawy o OIFFE	Brak jest wymogu określonego w art. 23 ust. 1 dyrektywy, aby przy określaniu systemu zarządzania ryzykiem rodzajów ryzyka uwzględniać w sposób proporcjonalny wielkość i organizację wewnętrzną	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 22 zgłoszoną przez RCL ze wstępu do projektowanego przepisu wykreślono niedookreślone słowo <i>odpowiednią</i> i nadano mu brzmienie:

			IORP, a także wielkość, charakter, zakres i złożoność ich działalności.	<i>Art. 47b 1. Pracownicze towarzystwo obowiązane jest, biorąc pod uwagę swoją wielkość i organizację wewnętrzną, a także wielkość, charakter, zakres i złożoność działalności, ustanowić i stosować politykę wynagrodzeń wobec: (...)</i>
125.	Art. 47b ust. 3 pkt 2 ustawy o OIFFE	Projektowany przepis posługuje się pojęciami <i>uczestnik</i> i <i>beneficjent</i> zdefiniowanymi i używanymi przez dyrektywę, a które to pojęcia, nie są zdefiniowane w ustawie o OIFFE.		Uwaga została uwzględniona. Biorąc pod uwagę stanowisko MSZ wyrażone w uwadze nr 120 oraz uwagę nr 16 zgłoszoną przez RCL, uwagi nr 73 i 104 zgłoszone przez KNF oraz uwagę nr 34 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA słowo <i>uczestnik</i> zostało zastąpione przez <i>członek funduszu</i> , zaś <i>beneficjent</i> przez <i>członek funduszu, który spełnił warunki do uzyskania wypłaty</i> .
126.	Art. 152a ustawy o OIFFE	Art. 152a ustawy o OIFFE budzi wątpliwości co do zgodności z art. 31 ust. 6 dyrektywy, który nakłada obowiązek poinformowania organu nadzoru o zamiarze zawarcia umowy co najmniej 14 dni przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 152 ust. 2 (umowa powierzenia zarządzania aktywami funduszy podmiotowi trzeciemu). Należy zauważyć, że dyrektywa w art. 31 ust. 6 stanowi, że państwa członkowskie zapewniają terminowe powiadamianie właściwych organów przez IORP o outsourcingu działalności objętej zakresem stosowania dyrektywy. W przypadkach gdy outsourcing odnosi się do kluczowych funkcji lub zarządzania IORP, powiadamia się o tym właściwe organy przed wejściem w życie umowy w sprawie outsourcingu. Wydaje się, że zasadniczo obowiązek powiadamiania powinien dotyczyć zawartej umowy. Wyjątek mogą stanowić sytuacje, gdy outsourcing odnosi się do kluczowych funkcji lub zarządzania IORP i umowa ma wejść w życie z dniem podpisania. Wówczas zawiadomienie musiałoby nastąpić przed zawarciem		Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagę nr 24 zgłoszoną przez PTE Nowy Świat oraz uwagi 96-98 zgłoszone przez KNF, a także ustalenia podjęte na konferencji uzgodnieniowej projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>Art. 152a Pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu przez pracowniczy fundusz umowy o której mowa w art. 152 ust. 2, a także o każdej jej zmianie.</i> Należy pamiętać, że przepis ten odnosi się jedynie do outsourcingu zarządzania aktywami. Dlatego też obowiązek informacyjny względem organu nadzoru dotyczący podpisania umowy outsourcingu kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem został ujęty w dodanym art. 26f ust. 3 w brzmieniu: <i>3. W przypadku powierzenia osobie trzeciej lub podmiotowi zewnętrznemu pełnienia kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, pracownicze towarzystwo niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu umowy, o której mowa w ust. 2, a także o każdej jej zmianie (...).</i>

			umowy. Należy zauważyć, że pomiędzy zawiadomieniem o zamiarze zawarcia umowy a zawarciem umowy mogą nastąpić istotne zmiany, podczas, gdy zgodnie z obecną propozycją należy informować jedynie o każdej istotnej zmianie już po podpisaniu umowy.	
127.		Art. 152a ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 152a ust. 2 ustawy o OIFFE jest niezgodny z art. 31 ust. 7 dyrektywy. Przepis dyrektywy zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia właściwym organom uprawnienia do zwracania się w dowolnym czasie do IORP i usługodawców o informacje o zleconych w drodze outsourcingu kluczowych funkcjach lub wszelkiej innej działalności. Obecny przepis przewiduje natomiast możliwość uzyskania informacji i dokumentów od usługodawcy jedynie za pośrednictwem pracowniczego funduszu. Ponadto należy rozważyć, czy w świetle ww. przepisu dyrektywy możliwe jest zwracanie się także o dokumenty.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwag nr 96-98 zgłoszonych przez KNF dotychczasowa treść projektowanego przepisu została wykreślona. Obowiązki nałożone przez art. 31 ust. 7 dyrektywy IORP 2 wydaje się realizować art. 204 ust. 1 pkt 3 ustawy o OIFFE. Projektowany art. 152a otrzymał brzmienie: <i>Art. 152a. Pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu przez pracowniczego funduszu umowy o której mowa w art. 152 ust. 2, a także o każdej jej zmianie.</i>
128.		Art. 194c ust. 1 ustawy o OIFFE	Projektowany przepis posługuje się pojęciem <i>osób które zdecydowały się na wypłatę zgromadzonych środków w ratach</i>. Nie jest jasna relacja tego pojęcia do pojęcia <i>członka funduszu</i>, czy też osób o których mówi art. 37 ust. 3 dyrektywy (uczestnicy i beneficjenci lub ich przedstawiciele).	Uwaga została uwzględniona. Pojęcie <i>osób które zdecydowały się na wypłatę zgromadzonych środków w ratach</i> w pierwotnym założeniu miało wypełniać definicję <i>beneficjenta</i>. Jednak po dalszych analizach stwierdzono, że również osoby, które otrzymały wypłatę w formie wypłaty jednorazowej de facto są beneficjentami i zostały uwzględnione jako <i>członkowie funduszu uprawnieni do wypłaty</i>. Dlatego też, uwzględniając uwagę nr 41 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA oraz uwagi nr 100 i 101 zgłoszoną przez KNF (skutkujące wykreśleniem projektowanego art. 194b ustawy o OIFFE) projektowany przepis stał się art. 194b ust. 1 i otrzymał brzmienie:

				Art. 194b. 1. Pracownicze towarzystwo jest obowiązane do przekazywania członkom pracowniczego funduszu oraz członkom pracowniczego funduszu uprawnionym do wypłaty informacji o zmianach w zasadach funkcjonowania obsługiwanego przez to pracownicze towarzystwo programu emerytalnego. (...)
129.		Art. 194c ust. 2 ustawy o OIFFE	Należałoby doprecyzować pojęcie <i>rozsądnego terminu</i> , którym posługuje się art. 37 ust. 3 dyrektywy.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając uwagi nr 100 i 101 zgłoszone przez KNF (skutkujące wykreśleniem projektowanego art. 194b ustawy o OIFFE) doprecyzowano niedookreślone sformułowanie w <i>rozsądnym terminie</i> i zastąpiono je terminem 14 dni. Projektowany przepis stał się art. 194b ust. 2 i otrzymał brzmienie: 2. Informację, o której mowa w ust. 1 pracownicze towarzystwo przekazuje w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej.
130.		Art. 22b ust. 4 ustawy o PPE	Przed słowem <i>wskazania</i> należy dodać adekwatnie do wymogu art. 38 ust. 4 dyrektywy, słowo dookreślające <i>wyraźne</i> .	Uwaga została uwzględniona. Projektowany przepis został uzupełniony o słowo <i>wyraźnego</i> .
131.		Art. 22c ustawy o PPE	Brak obowiązku informacji o stosownych cechach programu emerytalnego, w tym rodzajach świadczeń, analogicznie jak w art. 41 ust. 1 lit. b dyrektywy.	Uwaga została uwzględniona. W projektowanym art. 22b ust. 1 pkt 6 zamieszczono obowiązek informowania o stosownych cechach programu emerytalnego.
132.		Tabela zgodności	Odnosnie art. 11 ust. 7 dyrektywy w tabeli zgodności uznano, że przepis ten jest już wdrożony w obowiązującym przepisie art. 58a ust. 1-4 ustawy o OIFFE oraz art. 200 ustawy o PPE. W przepisach tych nie zawarto jednak obowiązku właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego informowania z własnej inicjatywy w zakresie, o którym mowa w ww. przepisie dyrektywy, tj. o wymogach prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych,	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 103 zgłoszonej przez KNF obowiązki, o których mowa w uwadze zgłoszonej przez MSZ zostały dodane w projektowanym art. 2 pkt 6 zmieniającym treść art. 36 ustawy o PPE. Odpowiednie zmiany zostały również naniesione w Tabeli zgodności.

			w ramach których musi być obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję finansującą w przyjmującym państwie członkowskim oraz o wymogach przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji, o których mowa w tytule IV, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej.	
133.			Art. 11 ust. 8 dyrektywy stanowi, że po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 7 lub, jeśli nie wpłyną żadne informacje od właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego, po upływie okresu przewidzianego w ust. 7, IORP może rozpocząć prowadzenie działalności transgranicznej zgodnie z wymogami prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi pracowniczych programów emerytalnych oraz wymogami przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7. W art. 11 ust. 7 określono termin 6 tygodniowy. W tabeli zgodności uznano, że przepis ten jest już wdrożony w obowiązującym obecnie przepisie art. 58a ust. 4 i 5 ustawy o <i>OIFFE</i> oraz art. 200 ustawy o <i>PPE</i>. Zgodnie z art. 58a ust. 5 ustawy o <i>OIFFE</i> w przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy po upływie tego terminu. Analiza powyższych regulacji wskazuje, że 3 miesięczny termin określony w art. 58a ust. 5 jest niezgodny z uregulowaniem dyrektywy wyznaczającym termin 6 tygodni, zatem przepis ten powinien zostać zmieniony.	Uwaga została uwzględniona. Art. 58a ust. 5 ustawy o <i>OIFFE</i>, zostanie zmieniony zgodnie z propozycją MSZ (art. 1 pkt 8 lit. c ustawy nowelizującej). Odpowiednie zmiany naniesiono także w Tabeli zgodności.

134.			Art. 12 ust. 11 akapit 1 dyrektywy przewiduje termin 2 tygodni na poinformowanie przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej informuje właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej o decyzji, o której mowa w ust. 4 (zezwolenie lub odmowa zezwolenia) podczas, gdy obowiązujący art. 58a ust. 1 ustawy o <i>OIFFE</i> mówi o obowiązkach informacyjnych niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia. Zatem w art. 58a ust. 1 należy doprecyzować termin na przekazanie informacji zgodnie z dyrektywą.	Uwaga została uwzględniona. Art. 58a ust. 5 ustawy o <i>OIFFE</i>, zostanie zmieniony zgodnie z propozycją MSZ (art. 1 pkt 8 lit. a ustawy nowelizującej). Odpowiednie zmiany naniesiono także w Tabeli zgodności.
135.			Art. 12 ust. 11 akapit 3 dyrektywy IORP 2 stanowi, że właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej przekazuje informacje IORP przyjmującej w terminie 1 tygodnia od ich otrzymania, podczas, gdy obowiązujący obecnie art. 58a ust. 4 ustawy o <i>OIFFE</i> dot. obowiązku informacyjnego posługuje się terminem <i>niezwłocznie</i>, zatem zasadne jest doprecyzowanie terminu zgodnie z dyrektywą.	Uwaga została uwzględniona. Art. 58a ust. 5 ustawy o <i>OIFFE</i>, zostanie zmieniony zgodnie z propozycją MSZ (art. 1 pkt 8 lit. b ustawy nowelizującej). Odpowiednie zmiany naniesiono także w Tabeli zgodności.

136.		Zgodnie z art. 12 ust. 12 dyrektywy po otrzymaniu decyzji o udzieleniu zezwolenia, o której mowa w ust. 4, lub gdy w terminie, o którym mowa w ust. 11 akapit trzeci, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej nie przekazał żadnych informacji, IORP przyjmująca może rozpocząć obsługę programu emerytalnego. W ust. 11 akapit trzeci określono termin 1 tygodnia. W tabeli zgodności uznano, że przepis ten jest już wdrożony w obowiązującym obecnie przepisie art. 58a ust. 4 i 5 ustawy o <i>OIFFE</i> oraz art. 200 ustawy o <i>PPE</i>. Zgodnie z art. 58a ust. 5 ustawy o <i>OIFFE</i> w przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy po upływie tego terminu. Analiza powyższych regulacji wskazuje, że 3 miesięczny termin określony w art. 58a ust. 5 jest niezgodny z uregulowaniem dyrektywy wyznaczającym termin 1 tygodnia i przepis ten powinien zostać zmieniony.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 135 zgłoszonej przez MSZ w art. 1 pkt 8 w lit. b ustawy nowelizującej do art. 58a ust. 4 ustawy o <i>OIFFE</i> wprowadzono nową treść, zgodnie z propozycją MSZ. Odpowiednie zmiany naniesiono także w Tabeli zgodności.
137.		Art. 24 ust. 6 dyrektywy stanowi o obowiązku państw członkowskich zapewnienia ochrony prawnej osób powiadamiających właściwy organ zgodnie z art. 24 ust. 5, tj. w przypadku powiadomienia przez pełniącego kluczową funkcję o nie podjęciu we właściwym czasie przez organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy odpowiednich działań zaradczych w przypadkach określonych w tym przepisie. W tabeli zgodności wskazano, że taką ochronę stanowi art. 100 <i>Kodeksu pracy</i>. Należy jednak zwrócić uwagę na brak takiej ochrony w przypadku, gdy osoba pełniącą kluczową funkcję nie będzie pracownikiem.	Uwaga została uwzględniona. Przedmiotowy przepis dotyczy istoty instytucji tzw. sygnalisty. Instytucja ta nie funkcjonuje obecnie na gruncie polskiego prawa, a co za tym idzie zakres ochrony przysługującej sygnalistom nie został kompleksowo określony. Dlatego proponuje się zatem dodanie w ustawie o <i>OIFFE</i> art. 42a ust. 8-10 w brzmieniu: <i>Art. 42a</i> (...) 8. Pracownicze towarzystwo zapewnia osobom lub jednostkom organizacyjnym pełniącym kluczowe funkcje,

			Ponadto należy wskazać, że art. 100 Kodeksu pracy nie można uznać za wystarczający do wdrożenia art. 24 ust. 6, gdyż nie dotyczy on ochrony osoby zawiadamiającej, która z własnej inicjatywy (nie wbrew poleceniu przełożonego) dokona zawiadomienia o naruszeniach.	<i>którzy zgłaszają informacje, o których mowa w ust. 7, ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania, zwłaszcza przed wypowiedzeniem przez pracodawcę stosunku pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia lub rozwiązaniem umowy wzajemnej.</i> <i>8a. Przepis ust. 8 stosuje się również do tego, kto udzielił w jakiejkolwiek formie wsparcia zgłaszającemu informacje, o których mowa w ust. 7.</i> <i>9. Jeżeli w związku ze zgłoszonymi informacjami, o których mowa w ust. 7, doszło wobec osoby lub jednostki organizacyjnej zgłaszającej informacje do zakończenia stosunku pracy lub umowy wzajemnej z tą osobą lub jednostką organizacyjną, sąd na wniosek osoby lub jednostki organizacyjnej, która zgłosiła te informacje, może orzec:</i> <i>a) przywrócenie jej do pracy lub nieważność rozwiązania umowy;</i> <i>b) odszkodowanie</i> <i>- jeżeli informacje zgłoszone były zasadne.</i> <i>10. Jeżeli sąd orzeka odszkodowanie w związku z zakończeniem stosunku pracy lub rozwiązaniem umowy wzajemnej, jego wysokość ustala się w sposób określony w przepisach ustawy 2 dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.).</i>
138.			Przepisy wdrażające tytuł 4 dyrektywy w ustawie o OIFFE oraz w ustawie o PPE muszą podlegać reżimowi dot. sposobu przekazywania informacji określonego w art. 36 ust. 2 dyrektywy, tj. w zakresie wymogu, postanowienia, iż informacje, o których mowa w ust. 1 art. 36 dyrektywy:	Uwaga została częściowo uwzględniona. Wymogi dot. reżimu przekazywania informacji przez pracownicze towarzystwo zostały określone w art. 197 ust. 1 ustawy o OIFFE, który stanowi, że <i>Art. 197. 1. Informacje (...) o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracownicze towarzystwo powinny</i>

			a) muszą być regularnie aktualizowane; b) muszą być sporządzone na piśmie w jasny sposób, z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka, bez stosowania żargonu i terminów technicznych, jeżeli zamiast nich można użyć sformułowań z języka niespecjalistycznego; c) nie mogą wprowadzać w błąd; zapewnia się spójność słownictwa i treści; d) muszą być przedstawione w sposób ułatwiający ich czytanie; e) muszą być dostępne w języku urzędowym państwa członkowskiego, którego przepisy socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego; oraz f) muszą być udostępniane potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom bezpłatnie za pośrednictwem środków elektronicznych, w tym trwałego nośnika informacji lub za pośrednictwem strony internetowej, bądź w wersji papierowej. W aktualnym projekcie brak jest wdrożenia w tym zakresie w ustawie o <i>OIFFE</i> (art. 8 i 13 ustawy o <i>OIFFE</i>). W ustawie o <i>PPE</i> (art. 22a, b i c) brak jest implementacji art. 36 ust. 2 lit. c, d, e oraz b i f dyrektywy (częściowo – brak informacji, że bezpłatnie). Ponadto sposób dostarczania informacji określonych w art. 36 ust. 2 dyrektywy powinien dotyczyć także potencjalnych uczestników i beneficjentów.	<i>w sposób zrozumiały, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa, a także ryzyko związane z przystąpieniem do funduszu oraz pozostawianiem członkiem funduszu.</i> (...) Naniesiono odpowiednie uzupełnienia w Tabeli zgodności. Art. 8 ustawy o <i>OIFFE</i> odnosi się do definicji ustawowych. Nie jest jasne w jaki sposób potencjalni uczestnicy, uczestnicy i beneficjenci programów emerytalnych mieliby otrzymywać informacje opublikowane w ustawie zgodnie z reżimem określonym w art. 36 ust. 2 dyrektywy IORP 2. Art. 13 ustawy o <i>OIFFE</i> odnosi się do statutu funduszu emerytalnego. Kwestia udostępniania statutu została, uwzględniając uwagę nr 30 zgłoszoną przez PTE Orange Polska SA oraz nr 61 zgłoszoną przez KNF, uregulowana w nowo dodanym art. 192 ust. 4 ustawy o <i>OIFFE</i> w brzmieniu: Art. 192 (...) <i>4. Pracowniczy fundusz udostępnia na żądanie członka pracowniczego funduszu statut funduszu bezpłatnie za pośrednictwem strony internetowej.</i> Odnosząc się do kwestii spełnienia przez art. 22, 22a, 22b i 22c oraz 22d ustawy o <i>PPE</i> wymogów określonych w art. 36 ust. 2 lit. b-e dyrektywy IORP 2 oraz przekazywania odpowiednich informacji potencjalnym uczestnikom (art. 22c) i beneficjentom (art. 22a ust. 3), wprowadzono odpowiednie zmiany. W art. 22 dodano ust. 1a w brzmieniu:
--	--	--	--	---

				<i>1a. Informacja powinna zostać udostępniona bezpłatnie i być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka, a także być spójna pod względem słownictwa i treści. Informacja nie może wprowadzać w błąd, powinna być przedstawiona w sposób ułatwiający czytanie i być dostępna w języku urzędowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego przepisy i prawo socjalne stosuje się do danego programu emerytalnego.</i> W art. 22a w ust. 1 wykreślono w zdaniu drugim słowa <i>być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka</i> i dodano słowa <i>spełniać wymogi określone w art. 22 ust. 1a</i>. Analogiczne rozwiązanie zastosowano w przypadku art. 22b, 22c oraz 22d. Odpowiednie zmiany zostały również naniesione w Tabeli zgodności.
139.			Odnośnie do art. 37 ust. 1 dyrektywy w zakresie określonym w lit. a-i (bez e i f) , w tabeli zgodności nie jest jasno określone w jaki sposób zostały wdrożone te regulacje.	Uwaga została uwzględniona. Odpowiednie wyjaśnienia zostały naniesione w Tabeli zgodności.
140.			Art. 37 dyrektywy dotyczy zarówno pracowników jak i beneficjentów podczas gdy wskazany w tabeli zgodności art. 22 ustawy o PPE dotyczy tylko pracowników.	Uwaga została uwzględniona. Należy pamiętać, że w świetle ustawy o PPE beneficjentem jest uczestnik programu, który spełnił warunki do otrzymania wypłaty. By móc zostać uczestnikiem programu należy najpierw zostać pracownikiem pracodawcy oferującego program. Zatem wszystkie regulacje w ustawie o PPE odnoszące się do pracowników/uczestników programu będą miały zastosowanie także do beneficjentów. Odpowiednie wyjaśnienia zostały dodane do tabeli zgodności.

141.		Uwagi dot. braku wdrożenia przepisów dyrektywy 2016/2341	Brak wdrożenia art. 22 ust. 1 i 2 dyrektywy w zakresie w jakim dotyczą podmiotów, którym zlecono kluczowe funkcje.	Uwaga została uwzględniona. W zakresie podmiotów, którym zlecono kluczowe funkcje należy zauważyć, że projekt ustawy przewiduje utworzenie dwóch kluczowych funkcji : zarządzania ryzykiem i audytu wewnętrznego. Funkcja aktuarialna nie jest wymagana, ze względu na zasadę działania polskich IORP, opartą o regułę zdefiniowanej składki (i brak prowadzenia przez polskie IORP działalności ubezpieczeniowej, do której funkcja aktuarialna jest potrzebna). Nie przewiduje się możliwości zlecenia pełnienia kluczowej funkcji w zakresie audytu wewnętrznego. Art. 26f został zatem uzupełniony o ust. 2a, który stanowi, że osoby lub podmioty, którym powierzono pełnienie kluczowej funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem, powinny spełniać takie same wymagania jak członkowie zarządu towarzystwa lub podmioty uprawnione do pełnienia kluczowej funkcji. Projektowany przepis otrzymał brzmienie: <i>2a. Do osoby , o której mowa w ust. 1, art. 41 ust. 1 stosuje się odpowiednio.</i> W zakresie umożliwienia właściwym organom ustalenia czy osoby lub podmioty, którym powierzono kluczowe funkcje spełniają wymagania określone przepisami odpowiednich ustaw – art. 22 ust. 2 dyrektywy IORP 2 implementuje także art. 204a ust. 1 ustawy o OIFFE. Odpowiednie zmiany zostały naniesione w tabeli zgodności.
142.			Brak pełnego wdrożenia art. 29 dyrektywy, w szczególności brakuje wymogu rocznych sprawozdań z działalności. Z drugiej strony art. 190 ust. 3 o OIFFE zawiera nieprzewidziany dyrektywą wymóg sprawozdań finansowych półrocznych.	Uwaga nie została uwzględniona. Skoro art. 190 ust. 3 ustawy o OIFFE wymaga od wymienionych w nim podmiotów sprawozdań półrocznych to można uznać, że wymóg częstotliwości sporządzania sprawozdań określony w dyrektywie za spełniony.

			Ponadto brakuje wymogu podawania do publicznej wiadomości rocznych sprawozdań finansowych i rocznych sprawozdań z działalności. Brakuje także wymogu, aby sprawozdania zawierały informacje na temat znaczących posiadanych udziałów inwestycyjnych.	Odnosząc się do wymogu podawania sprawozdań do publicznej wiadomości należy zauważyć, że na stronach internetowych KNF dostępne są kwartalne biuletyny dotyczące pracowniczych funduszy emerytalnych. Znaleźć w nim można informacje dotyczące bilansu pracowniczych funduszy, rachunków zysków i strat, portfela inwestycyjnego, stóp zwrotu oraz liczby członków i wypłat. Należy także pamiętać, że kwestie związane ze sporządzaniem sprawozdań finansowych oraz sprawozdań z działalności reguluje ustawa z dnia 29 września 1994 <i>o rachunkowości</i> (Dz. U. z 2018 r., poz. 395). Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy jej przepisy mają także zastosowanie także do podmiotów działających w oparciu o przepisy ustawy o OIFFE, w tym do pracowniczych towarzystw i pracowniczych funduszy emerytalnych. Zgodnie z art. 27 ustawy o OIFFE towarzystwo (w tym pracownice) prowadzi działalność wyłącznie w formie spółki akcyjnej, zaś art. 26 ustawy o OIFFE mówi o tym, że w kwestii rachunkowości obowiązują fundusze przepisy ustawy o rachunkowości. Art. 68 ustawy <i>o rachunkowości</i> mówi, że spółki akcyjne (...) są obowiązane do udostępnienia wspólnikom, akcjonariuszom lub członkom rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności jednostki (...). Spółka akcyjna udostępnia ponadto akcjonariuszom sprawozdanie rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo organu administrującego. Z kolei zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy <i>o rachunkowości</i> Kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z badania, jeżeli podlegało ono badaniu, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu
--	--	--	--	--

				<i>rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 49 ust. 1 - także sprawozdanie z działalności – w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego.</i> (...) Należy jednocześnie pamiętać, że zgodnie z art. 8 ustawy o <i>Krajowym Rejestrze Sądowym</i> jest on jawny i każdy ma prawo do uzyskania z niego odpowiednich informacji. Można zatem stwierdzić, że przepisy art. 29 dyrektywy dotyczące publikacji sprawozdań finansowych są już wdrożone do polskiego porządku prawnego.
143.			Brak wdrożenia art. 30 ust. 1 dyrektywy w zakresie wymogu, aby pisemne oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej w zakresie strategicznej alokacji aktywów odnosiło się do charakteru i okresu zobowiązań z tytułu emerytur oraz brak wymogu określenia sposobu uwzględniania w polityce inwestycyjnej czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Nie jest jasne jak strategiczna jak alokacja aktywów ma się odnosić do charakteru i okresu zobowiązań z tytułu emerytur (czyli z tytułu zgromadzonego kapitału w odniesieniu do specyfiki działalności polskich PPE). Świadczeniami emerytalnymi wypełniającymi definicję określoną w dyrektywie IORP 2 są wypłaty przysługujące uczestnikom programów emerytalnych, którzy spełnili określone wymagania. Wypłaty te mogą występować w formie jednorazowej lub ratalnej. Wydaje się zatem, że art. 30 dyrektywy IORP 2 w tym zakresie odnosi się do programów opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia lub przewidującego świadczenia w formie wypłat dożywotnich. W Polsce takie rozwiązania w odniesieniu do PPE nie funkcjonują, nie ma zatem potrzeby ich implementacji. Odpowiednia informacja została zamieszczona w Tabeli zgodności. W kwestii uzupełnienia sposobu uwzględniania w polityce inwestycyjnej czynników ESG należy zauważyć, że zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. b dyrektywy IORP 2 IORP mogą

				uwzględniać te czynniki w swojej polityce inwestycyjnej. Jest to zatem działanie fakultatywne. Niemniej, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom MSZ, oraz uwzględniając uwagę nr 23 (PTE Nowy Świat), 26 (PTE Orange Polska SA), 40 (RCL) i nr 91 (KNF) proponuje się dodanie w art. 194a ustawy o OIFFE ust. 2a w brzmieniu: <i>Art. 194a (...)</i> <i>2a. Jeżeli pracowniczy fundusz w swojej działalności uwzględnia potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z ładem korporacyjnym, to deklaracja pracowniczego funduszu zawiera informację w jaki sposób pracowniczy fundusz uwzględnia w swojej działalności czynniki środowiskowe, społeczne i związane z ładem korporacyjnym., (...)</i> Odpowiednie zmiany zostały zamieszczone w Tabeli zgodności.
144.			Brak wdrożenia art. 31 ust. 5 dyrektywy w zakresie wymogu formy pisemnej umowy w sprawie outsourcingu, kwestii egzekwowania tej umowy na drodze prawnej oraz wymogu jasnego określenia praw i obowiązków IORP i usługodawcy.	Uwaga została uwzględniona. Uwzględniając zgłoszoną przez KNF uwagę nr 96 uzupełniono Tabelę zgodności w zakresie wskazanym przez MSZ, dodając informację na temat projektowanego art. 26f ust. 1-2 ustawy o OIFFE. W Polsce do umów stosuje się głównie przepisy Księgi III (art. 353-921) ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - <i>Kodeks Cywilny</i> (Dz. U. z 2018 r., poz. 2244). Zatem nie ma potrzeby dookreślania w projektowanym art. 26f ust. 2, że pracownicze towarzystwa emerytalne mogą zawierać umowę o powierzeniu pełnienia kluczowej funkcji, która określa wzajemne prawa i obowiązki jej stron oraz jest możliwa do wyegzekwowania na drodze prawnej, ponieważ wynika to już z samej jej natury.

145.			Brak wdrożenia art. 33 ust. 5 dyrektywy w zakresie wymogu pisemnej formy umowy z depozytariuszem, a także w zakresie wymogu, aby umowa określała przekazywanie informacji niezbędnych depozytariuszowi do wykonywania jego obowiązków.	Uwaga została uwzględniona. Proponuje się nowe brzmienie art. 157 ustawy o OIFFE: <i>Art. 157. Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu na podstawie <u>pisemnej</u> umowy, powierza przechowywanie swoich aktywów. Fundusz w umowie zobowiązuje się do przekazywania depozytariuszowi informacji niezbędnych do wykonywania jego obowiązków.;</i>
146.			Fakt, że jak wskazano w tabeli zgodności, w Polsce pracownicze programy emerytalne oparte są wyłącznie o zasadę zdefiniowanej składki, zaś świadczenia z tych programów to zgromadzony w nich kapitał nie uzasadnia braku implementacji art. 39 ust. 1 lit. d dyrektywy.	Uwaga została uwzględniona. W związku z uwzględnieniem uwagi nr 107 zgłoszonej przez KNF. Wskazane przez MSZ informacje znalazły się w dodawanym art. 22b ust. 5 lit. pkt 7 ustawy o PPE. Poprawiono Tabelę zgodności.
147.			Brak wdrożenia art. 42 dyrektywy odnośnie do możliwości udzielenia informacji na żądanie uczestnika.	Uwaga została uwzględniona. W art. 22 ust. 6 ustawy o PPE dodano pkt 3 umożliwiający udzielanie uczestnikowi programu informacji na jego żądanie. Art. 22 ust. 6 otrzymał więc brzmienie: <i>6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie: 1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub 2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych, lub 3) na żądanie uczestnika programu.</i>
148.			Brak wdrożenia art. 49 ust. 1 dyrektywy, w zakresie wymogu, aby dokonywany przegląd obejmował wymienione w tym przepisie: a) ocenę wymogów jakościowych odnoszących się do systemu zarządzania; b) ocenę rodzajów ryzyka, na które narażona jest IORP; c) ocenę zdolności IORP do oceny tych rodzajów ryzyka i zarządzania nim.	Uwaga została uwzględniona. W projektowanym art. 26a pracownicze towarzystwa emerytalne zobowiązane są do wprowadzenia skutecznych systemów zarządzania. Z kolei art. 26b ust. 1 ustawy o OIFFE zobowiązuje pracownicze towarzystwa do przygotowania pisemnego dokumentu określającego zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego oraz outsourcingu.

				Wydaje się zatem, że korzystając z prerogatyw przyznanych na mocy art. 200 ust. 2 pkt 1, art. 204 ust. 1 oraz art. 204a ust. 1-3 ustawy o OIFFE organ nadzoru będzie mógł zapoznać się z treścią dokumentów zawierających informacje, których dotyczy art. 49 ust. 1 dyrektywy IORP 2. Odpowiednie korekty zostały naniesione w Tabeli zgodności.
149.			Brak pełnego wdrożenia art. 52 ust. 1 dyrektywy, w szczególności brakuje wskazania, że obowiązek zachowania tajemnicy dotyczy osób, które pracowały w przeszłości dla właściwych organów. Brak również uwzględnienia wyjątku od zakazu, o którym mowa w przepisie, dotyczącego informacji w postaci skróconej lub zbiorczej zapewniającej, aby nie można było zidentyfikować poszczególnych IORP.	Uwaga została uwzględniona. Należy zauważyć, że obowiązek zachowania tajemnicy przez byłych pracowników KNF wynika również z art. 16 ust. 1 ustawy o nadzorze finansowym. Fakt ten podkreśla nowo dodawany w art. 42 ustawy o OIFFE ust. 1a w brzmieniu: <i>Art. 49.</i> <i>(...)</i> <i>1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 trwa po ustaniu funkcji, rozwiązaniu stosunku pracy, zlecenia, lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze.</i> W kwestii uwzględnienia wyjątku od zakazu ujawniania informacji proponuje się dodanie w art. 49 ustawy o OIFFE ust. 5 w brzmieniu: <i>5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów.</i>
150.			Brak wdrożenia: art. 40 ust. 1 lit. d, art. 41 ust. 1 lit. b, art. 49 ust. 4, art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 2, art. 53 oraz art. 55 ust. 2 dyrektywy.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Odnosnie art. 40 ust. 1 lit. d dyrektywy proponuje się dodanie w projektowanym art. 22b ust. 5 pkt 3 w brzmieniu: <i>3) informacje o wartości zgromadzonych środków</i>

				Odpowiednie korekty zostały naniesione w Tabeli zgodności. Odnosnie art. 41 ust. 1 lit. b dyrektywy proponuje się dodanie w art. 22c ust. 1 pkt 6) w brzmieniu: 6) <i>stosownych cechach programu emerytalnego:</i> a) <i>formie programu, wraz ze wskazaniem zarządzającego,</i> b) <i>warunkach i trybie przystępowania do programu i występowania z niego,</i> c) <i>warunki, terminy i dostępne sposoby dokonania wypłaty,</i> d) <i>wysokość składki podstawowej,</i> e) <i>minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej.</i> Odnosnie art. 49 ust. 4 dyrektywy należy zauważyć, że zgodnie z art. 200 ust. 2 pkt 1 ustawy o OIFFE do zadań organu nadzoru należy nadzór nad działalnością funduszy. Nadzór ten sprawowany jest w sposób ciągły, nie ma zatem potrzeby dodatkowych zmian w tym zakresie. Odpowiednie wyjaśnienia zostały dodane w Tabeli zgodności. Odnosnie art. 51 ust. 2 dyrektywy dotyczącego podawania do publicznej wiadomości określonych informacji: a) teksty przepisów ustawowych, wykonawczych, etc. są publikowane w ogólnodostępnym Dzienniku Ustaw; b) informacje dotyczące procesu nadzoru sprawowanego przez organ nadzoru nad działalnością IORP są publikowane na ogólnodostępnych stronach www KNF. Dodatkowo na mocy nowododawanego art. 207c ustawy o OIFFE organ nadzoru zobowiązany będzie
--	--	--	--	--

				do publikacji informacji nt. naruszeń przepisów przyjętych na podstawie dyrektywy. c) zbiorcze dane statystyczne są publikowane na ogólnodostępnych stronach www KNF; d) główny cel nadzoru ostrożnościowego oraz informacje o głównych funkcjach i działaniach właściwych organów są publikowane na ogólnodostępnych stronach www KNF; e) przepisy o sankcjach za naruszenie przepisów przyjętych na podstawie dyrektywy IORP 2 są częścią ustaw publikowanych w ogólnodostępnym Dzienniku Ustaw. Odpowiednie wyjaśnienia zostały naniesione w Tabeli zgodności. Odnosnie art. 52 ust. 2 dyrektywy dotyczącego zezwolenia na ujawnienie informacji poufnych w przypadku likwidacji programu emerytalnego, proponuje się dodanie w art. 49 ustawy o OIFFE ust. 6 w brzmieniu: <i>6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową w postępowaniu cywilnym lub gospodarczym wszczętym w związku z likwidacją funduszu.</i> Odnosnie art. 53 dotyczącego wykorzystania informacji poufnych przez personel organu nadzoru wydaje się, że art. 210 w związku z art. 49 ustawy o OIFFE, a także art. 16 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 621) w wystarczającym stopniu obligują organ nadzoru do nieujawniania i wykorzystywania informacji niejawnnych wyłącznie do użytku służbowego. Odpowiednie uzupełnienie zostało naniesione w Tabeli zgodności.
--	--	--	--	---

				Oдноśnie art. 55 ust. 2 dyrektywy nakładającego na proces wymiany informacji między podmiotami wskazanymi w art. 55 ust. 1 dyrektywy, reżim postępowania zgodny z dotyczącym informacji niejawnych należy zauważyć, że podmiotami wskazanymi w art. 55 ust. 2 są na gruncie polskim: a) organ nadzoru zobowiązany do przestrzegania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 210 w zw. z art. 49 ustawy o OIFFE oraz art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym; b) osoby wskazane w art. 49 ustawy o OIFFE; c) biegli rewidenci, którzy zobowiązują się do zachowania tajemnic poznanych w trakcie wykonywania obowiązków na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 107 r., poz. 1089); d) syndyk lub likwidator, którzy zobowiązują się do zachowania tajemnic prawnie chronionych zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 15 sierpnia 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 883). Odpowiednie uzupełnienia zostały naniesione w Tabeli zgodności.
151.			Oдноśnie do wielu przepisów dyrektywy w tabeli zgodności wskazano brak konieczności ich wdrożenia, podczas, gdy z brzmienia tych przepisów dyrektywy wynika ich obligatoryjny charakter. W tym kontekście jedynie przykładowo zwracam uwagę na brak wdrożenia art. 12 ust. 14, art. 13 ust. 1-4, art. 14 ust. 1, art. 38 ust. 5, art. 39 ust. 1 lit. d, art. 43 ust. 2 dyrektywy.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Oдноśnie art. 12 ust. 14 dyrektywy dotyczącego stosowania art. 11 ust. 9-11 (określających obowiązki informacyjne organu nadzoru, podlegania IORP nadzorowi w zakresie zgodności z wymogami prawa socjalnego i prawa pracy oraz podjęcia kroków przez organ nadzoru w sytuacji uporczywego naruszania przez IORP prawa) dyrektywy w przypadku gdy IORP przyjmująca prowadzi działalność transgraniczną należy zauważyć, że przepis te zostały

			Projekt ustawy oraz tabela zgodności wymagają w tym zakresie uzupełnienia.	implementowane w art. 58 a, art. 200 ust. 2 pkt 8a, art. 204 ust. 3 oraz ust. 8-9 ustawy o OIFFE oraz w dodawanych w znowelizowanym art. 36 ust. 7-9 ustawy o PPE w brzmieniu: <i>Art. 36. (...)</i> <i>7. Organ nadzoru przygotowuje informację na temat wymagań prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy obowiązujących zagranicznego zarządzającego, w przypadku gdy przejmie on zarządzanie środkami gromadzonymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego, oraz wymagań dotyczących informacji udzielanych uczestnikom, potencjalnym uczestnikom oraz uczestnikom uprawnionym do wypłaty.</i> <i>8. Organ nadzoru przekazuje informacje, o których mowa w ust. 7, zagranicznym organom nadzoru w terminie 6 tygodni od otrzymania od nich powiadomienia, o którym mowa w art. 35a.</i> <i>9. W przypadku zmiany wymagań, o których mowa w ust. 7, organ nadzoru przygotowuje również informację na temat tych zmian i przekazuje ją niezwłocznie odpowiednim zagranicznym organom nadzoru, oraz zarządzającemu zagranicznemu, w przypadku gdy przejmie on zarządzanie środkami gromadzonymi w ramach pracowniczego programu emerytalnego.</i> Odnośnie art. 13 ust. 1-4 oraz art. 14 ust. 1 dyrektywy, wskazano, że przepisy w tym zakresie implementowane są przepisami art. 106 ustawy o OIFFE. Odnośnie art. 38 ust. 5 dyrektywy wskazano, że przepis ten implementowany jest przez nowo dodawany art. 22b ust. 7-9 ustawy o PPE.
--	--	--	---	---

				Odnosnie art. 39 ust. 1 lit. d dyrektywy uwzględniając uwagi nr 107 (KNF) i nr 146 (MSZ) informacje dot. prognoz zostały umieszczone w projektowanym art. 22b ust. 5 pkt 7 ustawy o PPE. Odnosnie art. 43 ust. 2 dyrektywy wskazano, że przepis ten został wdrożony art. 106c ust. 3 pkt 1 ustawy o OIFFE.
152.			Uwzględniając fakt, że tabela zgodności będzie przekazywana do Komisji Europejskiej przy notyfikacji krajowych środków wykonawczych, trzeba zwrócić szczególną uwagę, aby tabela ta wykazywała pełne wdrożenie dyrektywy.	Uwaga została uwzględniona. Przekazywana Komisji Europejskiej Tabela zgodności zawierać będzie informacje na temat pełnego wdrożenia dyrektywy IORP 2 lub wyjaśnienia w miejscach, gdzie wskazano brak potrzeby implementacji.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Narodowy Bank Polski oraz Rzecznik Finansowy w przesłanych stanowiskach nie zgłosili uwag.